

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy evre 24 korona.
Egy hora 2 korona.

VIDEKEN:
Egy evre 28 korona.
Egy hora 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hasabos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyiltér sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 247.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Csütörtök, május 9.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: Istennel, királyért és hazáért.**
- A város közgyűlése.**
- A Ludovika-Akadémia ünnepe.**
- Fejérváry és a völgyény.**
- Színház a közgyűlésen.**
- A tékozló fiú.**
- Barnumék zsidó tigrise.**
- Honvédszászló.**
- A tanító egy szobája.**
- Tárca: A kóristanő.** Irta: Csehov Antal.
- Regény-Csarnok: Dawson bankja.** Irta: Treumann József. Fordította: Hevessi Jenő.

Istennel, királyért és hazáért.

Arad, május 8.

(=) Ragyogó betűkkel volt ez a pár szó arra a diadalkapura írva, mely alatt a legelső magyar ember vonult be ma a Ludovika Akadémiába, hogy a piros-fehérvörös színű lobogót átadja azoknak az ifjaknak, a kik, ha a katonai intézetből kikerülnek, a magyar királyi *honvéd* nevet fogják viselni.

Magasztos ünnep volt ez, olyan, milyenhez hasonló hazánk történetében kevés van. A király maga nyújtotta át a nemzeti színű zászlót a magyar ifjaknak s maga könyörgött istenhez, hogy áldja meg ezt a szent jelvényt.

A magyar király megjelent a magyar honvédség körében. Magyar zászlók lengtek feléje, magyar cimerek ékesítették az ünnepi térséget, magyar urak vették körül a királyt, magyar püspök tartotta az

ünnepi beszédet, a mely a magyar zászló dicsőségét hirdette.

... ez *katonai* ünnep!

Ime, mily szép harmóniába hozhatók a magyarság és a katonaság, csak éppen azokat az ősi előítéleteket kell eldobálni, a melyek még nem rég boszorkánymásként neheztedek bizonyos katonai körökre. Csak éppen attól az elfogultságtól kellett megszabadulni, a mely bizonyos körök szemét annyira megrontotta, hogy a piros-fehérvörös zászlóból csakis a vörös színt látták (talán revansképpen azért, hogy egy másik zászlón sokáig csakis a gyász színe bírt jelentőséggel reánk.)

És büszkén lobog ott ma a nemzeti zászlónk s a közös hadsereg tisztelegve ismerte el, hogy a magyar honvédség igenis magyar hadsereg, a királyhoz való hűségben, vitézségben, képzettségben egyenjogú testvére a nagy közösnek. Tisztképző intézete mártól kezdve a külsőségekben is teljesen egyenrangú társa a közös hadsereg tiszti akadémiájának, a melytől eddig is, persze a magyarságán kívül, csak abban különbözött, hogy nem volt külön zászlaja.

Most már van. A királytól kapta.

Es itt azután vége szakad minden féltékenységnek. Egy régi copf végső maradványa hull le egy nyisszantásra. Ime rendezhetünk katonai ünnepséget, amely minden ízében katonai és magyar. Bebizonyosodik, hogy e kettő nem zárja ki egymást, sőt ellenkezőleg, oly pompában,

erőben és harmoniában egyesülnek, amely tiszteletet kelt föl mindenkiben.

Szép napja ez nemcsak a honvédségnek, hanem Magyarországnak is. Zavartalan katonai ünnep, ahol a király és nemzet egyforma érzéssel, egymás iránt való szeretettel és becsüléssel ünnepelnek, mily óhajtott és becses ünnepség ez. — Fátyolborítás helyett zászlóbontás: így van ez jól! A fátyol szürke; a zászló a mi drága színeinkben pompázó, a szeretetet, a hitet és reményt példázza.

A mi hitünk és reményünk letéteményese az a szenvedésekben megacélozott lelkű öreg ur, ki első közöttünk a hazafiságban, az alkotmányos érületben, az igazságosságban és szabadelvűségben.

Szivünk igaz lelkesedésével írjuk le nevének említésekor azt a néhány szót, mely ma a Ludovika diadalkapujáról ragyogott alá: *Istennel, királyért, hazáért!*

E hármasszó jelszó jegyében legyen közös ünnep a mai nap emléke nemzetnek, királynak.

A város közgyűlése.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 8.

A közgyűlési terem mintha ünnepélyesebb hangulatban volna. Háromnegyed négykor már gyülekeznek a városatyák és sűrű csoportokban állják körül *Erzsébet-királyné* képét, amely már el van helyezve a közgyűlési-terem jobb falán, szemben a Felsőge arcképével.

TÁRCA.

A kóristanő.

Irta: Csehov Antal.

Egyszer, mikor Pasa még szebb volt és fiatalabb, meglátogatta Petrovics Kolkapov Nikolaj, a szeretője. Rettenetes hőség uralkodott, Kolkapov éppen az ebédjét költötte el és igen rossz kedve volt. Mind a ketten szörnyen unatkoztak és várták, hogy mikor lesz hűvösebb az idő, hogy sétálni mehessenek.

Hirtelen csengettek. Kolkapov, aki kabát nélkül papucsban üldögélt, fölugrott és kérdőleg nézett Pasára.

— Valószínűen a levélhordó, vagy talán valami barátnőm — nyugtatta meg az énekesnő.

És ámbár Kolkapov nem sokat törődött a szeretője levélhordójával, — még kevesebbet a barátnőivel, mégis minden eshetőségre fogta a kabátját és a szomszéd szobába vonult. Pasa ezalatt kinyitotta az ajtót és legnagyobb ámulatára egy rendkívül szép és előkelő nővel találkozott, ki minden valószínűség szerint az ugynevezett „tiszteségesekhez” tartozott.

Az idegen sápadt volt, nehezen lélekezett, mintha a sok lépcső kifárasztotta volna.

— Mi tetszik? — kérdezte tőle Pasa.

Az idegen nő nem válaszolt mindjárt. Belépett a szobába, körülnézett, aztán, mint aki már nem bír tovább állni, leült. — Közben halvány ajkai úgy reszkettek, mint a nyárfalevél.

— Itt van az uram? — szólalt meg végre, sirástól vörös szemét kérdően függesztve az énekesnőre.

— Miféle urról van szó? — kérdezte Pasa ki érezte, hogy egyszeriben minden tagja hidegre vált a félelemtől.

— Az én uram... Kolkapov Petrovics Nikolaj.

— Ne... nem asszonyom. En... én nem is ismerem senkit...

— Ön tehát azt állítja, hogy nincs itt? — kérdezte az asszony, most már sokkal biztosabban és valami sajtáságos mosollyal az ajka körül.

— Nem... nem tudom, kit gondol.

— Maga ocsmány, utálatos, aljas személy maga... — mormogta az idegen asszony, megvető pillantásokat vetve Pasára. — Igenis az... Közönséges személy és csak annak örülök, hogy végre szemébe mondhatom ezt magának. Érti?

Pasa úgy érezte, hogy erre a feketébe öltözött, filigrán asszonyra rendkívül visszataszító benyomást gyakorolhatott, mire nyomban

eszébe jutott piros, duzzadt ajka, szeplője, meg aztán homlokára lelógó sűrű haja, amit sohasem tudott visszafésülni és mindezért kezdte magát nagyon szégyelni. Ugy tetszett neki, hogyha talán soványabb volna, meg az a hajcsomó nem éktelenitné el a homlokát, akkor talán inkább sikerült volna elhítni, hogy nem „tiszteségtelen” és akkor talán nem szégyelné magát most annyira, hogy majd elsüllyed bele.

— Hol van az uram, folytatta tovább az asszony. — Különbem nekem most már mindegy, akár hol is van. — Azt azonban meg mondom, hogy nyomára jöttek Petrovics Nikolaj sikkasztásainak és most keresik... Be akarják zárni, — most már érti? Ez a maga műve! — Még ma elfogják, — folytatta tovább, közben fel-felsőhajtván. — És ennek maga az oka, szemtelen, aljas fehérsége! — utálatos csunya teremtés! — fejezté be végre, s mikor ezt mondta, — még az arcát is felhuzta, hogy annál jobban kifejezhesse megvetését.

Egy darabig csönd volt, mialatt Pasa gyökeret vert az ijedelemtől. Aztán megint elkezdte az asszony.

— Tehetetlen vagyok... értsen meg, aljas teremtés... nem tehetek semmit, meg van kötve a kezem. — Maga most erősebb nálamnál, de azért van valaki, aki magánál is erősebb és meg fog védelmezni engem és

Az Aradi Közlöny újévtől kezdve minden előfizetőjét bebiztosította baleset ellen. És pedig halál esetére 3000 koronára, rokkantság esetére szintén 3000 koronára.

A képviselők élénken bírálgatták a festményt.

Mikor *Urbán Iván* főispán a terembe jött, még csak tarkállottak a padsorok, kevés városatyát csalt össze a sovány sorrend. Eljött a mai közgyűlésre *Mülek Lajos* orsz. képviselő is, *Barabás Béla* dr. képviselő társaságában. A beteg városatyá már jobban van annyira, hogy a mai közgyűlésen részt vehetett.

A közgyűlés lefolyása a következő volt:

(A légszesz-vállalat vitája.)

Az első felszólalás az elég csendes hangulatú közgyűlésen a légszesz világítási vállalat kérvényének tárgyalásánál történt.

A *Société anonyme d'éclairage du centre* nevű aradi légszeszvilágítási vállalat, amely eddig belga részvénytársaság volt, helyi részvénytársasággá akar alakulni 1.000.000 korona alaptőkével. Arra kérte a várost, hogy a szerződést, amely a város és a belga társulat között fennáll, ruházza át a megalakítandó magyar részvénytársaságra.

Varjassy Lajos tanácsos terjesztette elő a tanács javaslatát, melylyel a vállalatnak *kilátásba helyezik* a szerződés átruházását.

Edvi-Illés László szólt elsőnek a tárgyhöz. Sokkal fontosabbnak tartja a szőnyegen lévő tárgyat, semhogy ilyen hamarosan túl lehetne esni rajta. Mikor a vállalat megalakult, nem minden alap nélkül tartotta fenn a város magának azt a jogot, hogy az ilyen változásokba beleszóljon. Félt, hogy ha a helyzetet nem ismerve átruházza a város a szerződést a megalakítandó részvénytársaságra, majd csalódnia foghat, mert nem ismerve még a vállalat alapszabályait, nem ismeri magát a firmát sem. Előbb mutassa be a társaság prospektusát, azt bírálja meg a jogügyi- és pénzügyi-bizottság s azután terjesszenek javaslatot a közgyűlés elé. Annál inkább így kell eljárni, mert az alakítandó részvénytársaság csak névleg lesz helyi, részvényeit külföldön helyezi el. Ő a mostani vállalattal meg van elégedve, lehet, hogy a következő is jó lesz, de az óvatosságot feltétlenül szükségesnek tartja.

Urbán Iván főispán kifejti, hogy a tanács javaslata involválja magában a kellő óvatosságot épen azért, mert a szerződés átruházása nincs elhatározva, csupán *kilátásba helyezve*.

Salacz Gyula polgármester még a bizottsági eljárást is feleslegesnek tartja. A városnak semmi köze nincs a társulat alapszabályaihoz, a szerződés az irányadó és ha az új vállalat elfogadja a régi szerződést, úgy a város jogai az által minden oldalról biztosítva maradnak.

Schwarz Jenő elfogadja a tanács javaslatát,

így az *Edvi-Illés* is, de kikötni kívánja még azt, hogy a szerződés pontos megtartásáért a mostani részvénytársaság vállalja el a szavatosságot.

A vita vége az lett, hogy az érdemleges határozat meghozatalát elhalasztották akkorára, mikor a részvénytársaság tényleges átalakulása meg lesz.

A Szentháromság szobor.

A minorita-templom és a színház épület előtt felállítandó Szentháromság-szobor leleplezéséről is szó volt a közgyűlésen. Az alapozási munkálatok immár teljesen készen vannak, a napokban megkezdik a szobor építését úgy, hogy a jövő hó 2-án, Szentháromság vasárnapján már felszentelhető lesz.

Miután a régi szobor is és a most felszentelendő is a város közönségének adakozásából épült fel, illik, hogy a város közönsége is képviselve legyen a felavatásnál.

Igy a közgyűlés kiküldte a maga részéről: *Andrényi Károly*, *Abrai Lajos*, *Deutsch Bernát*, *Domány József*, *Edvi-Illés László*, *Kristyóry János*, *Magyari Ferenc*, *Müller Gyula*, *Neuman Dániel*, *Opre Péter dr.*, *Péterffy Antal*, *Rozsnyay Kálmán*, *Rieger Imre*, *Simay István*, *Tedeschi Viktor*, *Vas Gusztáv* törvényhatósági bizottsági tagokat.

(Alapítványok. segélyek.)

A mai közgyűlés egész csomó alapítványt tett és több segélyt, nyugdíjat szavazott meg. Így az *Aradi kerületi iparosok* rokkant és nyugdíj egyesületének öt darab, egyenkint 200 koronás alapítványt tett a város.

Az *aradi kisdiednevelők körét* 50 korona segéllyel, a *lipikai gyermekmenhelyet* pedig 100 koronával segélyezi a város.

Gajda Gábor rendőrségi detektivnek három havi fizetési előleget szavazott meg, *Barthel József* vámszedőnek végkielégítést *Nyisznyi Béla* vámszedő özvegyének pedig nyugdíjat szavaztak meg. Végül *Münszter Ernő* gróf segéd tisztnek nyugdíjveit kiterjesztették visszamenőleg 1895-ig.

Mizera József és neje, *Zámbori Lajos*, *Krec János*, *Veszprémi Sándor*, *Albeck Ilona*, *Borsos Mihály*, dr. *Schwartz Jenő*, *Zapota János*, *Türk Gyula*, *Kurecska Ferenc* és *Zsiha Antal* által emelt új épületek községi adómentességét megszavazták.

(Apróbb ügyek.)

A kereskedelemügyi miniszter nem hagyta jóvá a város azon közgyűlési határozatát, hogy a csatornák és gyalogjárók fentartása és létesítése a *kövezetvám* jövedelméből fedeztessék. Ma

kimondta a közgyűlés, hogy újból felír a jóváhagyás kieszközölése végett.

A *Mittelmann-féle* gyár azon épületeire nézve, amelyek bérbeadva nincsenek, kimondta a közgyűlés, hogy *nyilvános árverés útján eladja*.

Elhatározták a *siket-némák iskolájának* kibővítését is, és ennek költségeit a tandíj-alapból 19.055 koronában irányozták elő.

A város 1900 évi *zárszámadását* a pénzügyi-bizottság, a számvizsgálók és a tanács jelentései alapján a közgyűlés jóváhagyta.

Még egy csomó bérleti-ügyet referált el *Varjassy Lajos* gazdasági előadó s azután áttértek érdekesebb tárgyra, amelynél váratlanul nagy vita keletkezett.

(Két kioszk.)

A lippai sörfőzde: *Bondy* és társa kérte a közgyűléstől, hogy a *színházi-söracsarnok* terraszt a Zemplényi-kávéházéhoz hasonlóan készíthesse. Megadták neki az engedélyt.

A másik hasonló tartalmu kérvény a *Milénium-vendéglő* tulajdonosaié: *Braun Gusztáv* és *Schuch Ferencé* volt.

Ők még a tanácstól kértek engedélyt arra, hogy vendéglőjük előtt a kávéházak és cukrászdák módjára terraszt készíthessenek s hogy ott italt mérjenek ki. A tanács *elutasította* a kérelmet azzal, hogy ott a kocsi-ut és a gyalogjáró közötti hely olyan szűk, hogy csak a közlekedés rovására lehetne oda egy kioszkot építeni.

A vendéglősök most a közgyűlés elé viték felebbezés folytán a dolgot. A tanács a felebbezés elutasítását javasolta.

Nemess Zsigmond dr. teljesíthetőnek tartja a kérelmet annyival is inkább, mert a kérelmezők csak azt a helyet kérik, a hol sem gyalog-, sem kocsi-közlekedés nincs. Indítványozza, hogy egy bizottságot küldjön ki a közgyűlés a helyszínére s annak jelentése alapján hozzon határozatot.

Urbán Iván főispán nem tartja teljesíthetőnek a kérelmet, mert azon a helyen egy szék és asztal sem fér el s így okvetlenül egyik járdára terjeszkedne ki a kioszk.

Fényes Dezső: Ugy találja megoldhatónak a kérdést, ha az engedélyt olyan kikötéssel adják meg, hogy a folyamodók kötelesek legyenek minden oldalról bekeríteni a kioszkot. Így nem zavarják meg a forgalmat.

Varga József teljesíthetőnek találja a kérelmet. Folyamodók adófizetői a városnak s így

a gyermekeimet. — Isten mindenütt jelen van, Isten igazságos. — Ő meg fogja bocsolni minden elejtett könyvem, összes álmatlan éjszakáimat. Még lesz idő, mikor gondolni fog rám.

Megint csönd lett. Az idegen nő kezét tördelve járt fel-alá a szobában. Pasa pedig tompa, kifejezéstartalannal bámulta:

— Hiszen én nem is tudok semmiről, nagyságos asszonyom — zokogott Pasa.

— Hazudik! — kiáltott feléje az asszony szeméit villogtatva. — Mindent tudok! Ismerem már régen, tudom, hogy az utolsó időben mindeunap itt töltötte az idejét.

— Igen. De mi van abban. Hozzám sokan eljönnek. De én senkit sem kényszerítek rá, aki nem akar.

— Azt mondom magának, hogy sikkasztás történt. Ő a tolvaj, aki idegen pénzhez nyúlt! Egy ilyenért . . . mint maga! — Hallja — folytatta az asszony, megállva Pasa előtt — magának nem lehetnek elvei, maga csak azért van a világon, hogy rosszat cselekedjék, az a maga végcélja, de azt még sem hiszem, hogy annyira súlyedt volna, ami minden emberi érzésből kivékőztet. Neki felesége, gyermekei vannak . . . Ha őt most elítélik, elküldik Szibériába, akkor én, meg a gyermeim éhen halhatunk . . . Ertse meg ezt! De van egy mód, amivel őt és bennünket meg lehet menteni a szegénytől és a gyalázattól. Ha én ma kilenc-

száz rubel biztosítékot adok, akkor nem üldözik tovább. — Mindössze csak kilencszáz rubelt . . .

— Miféle kilencszáz rubelről beszél? — kérdezte Pasa halkan. Én . . . én nem tudok semmiféle pénzről . . . Nekem nem adott . . .

— Én nem kilencszáz rubelt kérek magától . . . magának nincsen pénze, nekem pedig nem is kell a magáé . . . Másvalamire kérem . . . A férfiak rendszeren ékszereket szoktak ajándékozni az olyanoknak, mint maga. Adja most nekem vissza azokat az ékszereket, miket a férjem vett.

— Nagyságos asszonyom, ő nekem sohasem adott ékszereket — hebegte Pasa, aki kezdte már érteni a dolgot.

— Hát hol van akkor a pénz? — elpazarolta a magáét, az enyémet, meg a másét . . . Hová tette? Hallgasson meg, kérem! Fel voltam háborodva, sok kellemetlen dolgot mondtam önnek, amiért most megkövetem. Tudom, hogy gyűlöli, de ha mégis képes a részvétre, képviselje magát az én helyzetembe. Könyörgöm önhöz, adja vissza az ékszereket.

— Hm . . . szólalt meg Pasa és vállát vonogatta. — Isten látja lelkemet, szívesen megtenném, de nem adott soha semmit. Higyje el, nem adott semmit. Különben — javította ki magát — most emlékszem, hogy hozott egyszer két dolgot, azt visszaadhatom, ha éppen úgy tetszik.

Pasa a toalett-asztalkájából két vékonyka aranykarkötőt vett ki, mind a kettő belül üres volt.

— Kérem — szólt — tessék, ezeket szívesen odaadom.

Az idegen nő erre vérpiros lett, arcizma láthatóan rángatózni kezdtek, meg volt sértve.

— Mit kínál nekem itt? — szólt dühösen. — Nem alamizsnáért jöttem, hanem azért, ami nem az öné . . . amit ön, kihasználva a viszonyukat, ebből a szerencsétlen, gyenge emberből kiereszkolt . . . Csütörtökön, mikor a férjemmel sétált a tengerparton, drága karkötőket és melltüket viselt. Nem szükséges tehát, hogy most én előttem adja az ártatlan báránycát. Utoljára kérdem, ideadja-e az ékszereket vagy nem?

— Milyen furcsa is maga — válaszolt Pasa, — aki most már megbántva érezte magát. — Biztosíthatom, hogy az ön Petrovics Nikolájától e karkötőn és gyűrűn kívül semmit sem kaptam. — Mindig csak kalácsot hozott . . .

— Kalácsot — nevetett gunyolódva az asszony. — Otthon a gyerekeknek nincs mit enni és itt kalácsra is telik.

Az asszony a zsebkendőjét a szeméhez emelve hangosan el kezdett sírni.

— Kérem, — hangzott ki a zokogásából — könyörüljön rajtam. Tönkretette a férjemet,

A Nemzetközi baleset elleni biztosító társaság balesetből eredő halál és teljes rokkantság esetére 3000 koronát, illetőleg a rokkantság mértékének megfelelő összeget biztosít az Aradi Közlöny előfizetőinek.

kell, hogy a város segítse őket. Felhossa, hogy a bécsi Ring-en . . .

Simay István: Nem megyünk Bécsbe!

Varga: tessék Budapesten a kerepessi-uton megnézni, ott is úgy van és senkinek sem jut eszébe kifogásolni. A hatóság ott megvédi az adófizetők érdekeit.

Kristyóry János szerint a törvényhatóság köteles figyelemmel lenni arra, hogy az ültetvénytulajdonosok anyagi prosperálása biztosított legyen. Ez érdeke a folyamodóknak s miután a többi vendéglő már bir ilyen kioszkkal, indiványozza, hogy a mérnöki hivatal vizsgálja meg a kérelemhez képest a helyet, ennek jelentése alapján hozzanak határozatot.

Urbán Iván főispán végre kimondta a határozatot, melylyel a tanács elsőfoku határozatát feloldták s utasították a tanácsot, hogy a mérnök jelentése alapján újabb határozatot hozzon.

A közgyűlésen *Urbán Iván* főispán elnöklete alatt jelen voltak: *Salac Gyula* kir. tan. polgármester, *Institoris Kálmán* főjegyző, *Sarlot Domokos* főkapitány, *Perger János* dr. főügyész, *Kádas Kálmán*, *Vargassay Lajos* tanácsosok és *Lócs Rezső* aljegyző, *Barabás Béla*, *Mülek Lajos*, *Simay István*, *Révész Adolf*, *Neuman Dániel*, *Boros Vida*, *Dániel Kálmán*, *Reicher Károly*, *Edvi-Ilés László*, *Bing Ede*, *Deutsch Bernát*, *Müller Károly*, *Müller Gyula*, *Záray Ödön*, *Szontagh Gyula*, *Rosenberg Miksa* dr., *Varga József*, *Fényes Dezső*, *Szathmáry János*, *Mayer Miksa*, *Kohn S. N.* *Domonkos Lajos*, *Magyary Ferenc*, *Nemess Zsigmond* dr., *Blaskovits Ferenc*, *Probst Mihály*, *Steiner Jakab*, *Goldschmidt Sándor*, *Spitzer Jakab*, *Schwartz Jenő* dr., *Marek Samu*, *Weisz Dávid*, *Hegedüs László*, *Posgay Lajos* dr., *Sófalvi György*, *Tisch Mór* dr., *Avarffy Ferenc*, *Abrai Lajos*, *Domány József*, *Maresch Gyula*, *Bund Henrik*, *Vertán Oszkár* dr., *Virágh Lajos*, *Wallfisch Armin*, *Reicher Ferenc*, *Schusztler Henrik* dr., *Madarász Antal*, *Krisyóry János*, *Nachtnebel Gyula*, *Vannay Gyula*, *Mittner József*, *Péterfy Antal*, *Pekár Károly*, *Vajda István* dr.

TÁVIRATOK.

A kínai háború.

London, máj. 8. A Reuter-ügynökség jelenti Tiencinből 7-iki kelettel: Tegnap reggel vasuton német gyalogság ment innen Peicsoba. Szerdán angol tüzérség megy Sanhaikvanba, a hol nyáron át marad. Ma mentek az utolsó orosz csapatok

a bünbe csábította, de a gyerekek, mit vétettek azok? . . . Hát igazán nem érez részvétet irántuk? Hiszen azok ártatlanok!

Pasa maga elé képzelte az apró gyerekeket, amint az utcán állva, a hidegtől diedregnek, éheznek, és egyszerre csak azon vette magát észre, hogy maga is sir.

— Mit tehetek, nagyságos asszonyom — mondja! Igaz, hogy ön azt állítja, hogy ocsmány teremtés vagyok, tönkretettem az urát de én Isten előtt . . . nyugodt lélekkel biztosíthatom, hogy Petrovics Nikolajtól nekem nem volt hasznom . . . A mi karunkban az egyetlen Motjának van csak gazdag szeretője, a többiek örülnek, hogy élnek, Petrovics Nikoláj művelt ember, finom ur, azért nem utasíthatam vissza, azért fogadtam a látogatását. Nem utasíthatam vissza . . .

— Adja ide az ékszereket! Ideadja? Kérem, adja nekem . . . nem látja, hogy sírok, hogy . . . hogy megalázom magam . . . hogy ha akarja, térdre borulok, csak adja ide az ékszereket!

Pasa az ijegtségétől felkiáltott. Érezte, hogy ez a szép, halványarcú nő, ki most már olyan előkelően beszélt, mint a színházban, képes volna előtte letérdelni, talán csak büszkeségből, előkelőségből, hogy azzal is megalázza a kóristánót.

— Jó, tehát, — oda fogom adni az ékszereket. De azt az egyet jegyezze meg

Port-Arthurba. A német csapatok és a többi idegen csapatok egyes részei kikerítették az elinduló katonákat a vasúthoz. *Seymour* tengernagy, a ki most itt időzik, holnap Takuba megy.

Zatonyra került hajó.

Fokváros, máj. 7. A Tantalón-Castle gőzös a Főka-szigetnél zatonyra jutott. Az összes utasok partra szálltak Fokvárosban.

A Ludovika-Akadémia ünnepe.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —
Budapest, május 8.

Lázasan készült a Ludovika-Akadémia a mai napra, melynek oly nagy a jelentősége, hogy méltán nevezhetjük *nemzeti ünnepnek*. Meg is látszott ez a székesfőváros külső képén, mely ez alkalomra diszt öltött. Amerre a király kocsija elhaladt, vörös-fehér-zöld színű lobogók hirdették a bérházakról, hogy ma ünnep van.

De nem a főváros külső képe jelezte az ünnep nagyszerűségét, hanem a nemzet szent érzülete, mely lelkesedve fogadja azt a katonai szempontról oly magas eseményt, mely élénk megnyilatkozása annak, hogy a jó katonának szabad *magyarnak* lenni.

Ezentul a király adományozta zászló előtt fognak esküdni hűséget a kiskatonák a királynak és hazának!

Az ébresztő zene.

A zászlószentelő és hódoló ünnep reggel öt órakor vette kezdetét. Az első honvéd gyalogezred zenekara *Bachó István* karnagy vezetésével mellett szebbnél-szebb nótákat játszott a homloktéren és a parkban.

A növendékek tanáraikkal egyetemben teljes díszbe öltözöttek. Nagy sürgés-forgás volt, míg mindent alaposan elrendezték s átvizsgálták az amugy is tisztaságtól fénylő Ludovika Akadémiában.

Fiatalos jókedvükben csak úgy sugárzott az arcuk az örömtől s csillogott szemük a boldogságtól, hisz ma a legfőbb hadur látogatja meg őket.

Szemet gyönyörködtető az akadémia díszítése kívülről is, belülről is. Az intézet ezernyi ablakát nemzeti címerekkel és a király mono-

magának, hogy nem Petrovics Nikolajtól való, más uraktól kaptam. De hát, — a hogy akarja . . .

Pasa kinyitotta a legfelső szekrényfiókot, kivett belőle egy gyémánt mellűt, egy korallgyöngyökből készült nyakláncot, több gyűrűt és egy karkötőt és mindezt az asszonynak adta.

— Itt van, nem bánom. Legyen vele gazdag — folytatta Pasa, ki még mindig félt, hogy az asszony térdreborul. — De ha ön olyan nagyon finom asszony, — akkor tartsa is magánál az urát. — Én nem hivtam ide.

Az asszony könyes szemmel nézte az ékszereket, végre ismét megszólalt:

— Ez nem mind . . . Ebből még ötszáz rubel sem kerül ki.

Pasa iszonyu felháborodásában odavágott még egy aranyórát és egy pár aranygombot.

— Több nincs, ha nem hiszi keessen maga, — szólt energikusan.

Az asszony szó nélkül összeszedte a dolgokat, zsebkendőbe rejtette és fejbőlintás nélkül elhagyta a szobát.

A következő pillanatban felnyitott a szomszéd szoba ajtaja és Kolpakov belépett. Halott-halvány volt, fejét idegesen rángatta, mintha valami nagyon keserűt nyelt volna, szemében köny csillogott.

— Mit adott maga nekem? — rohanta

grammjával diszitették föl. A villanylám pák faoszlopai újra vannak festve.

A gyepes pázsiton állították föl a remek görög stílű oltárt, amelynél *Hornig* báró püspök fog misét mondani. Külön hely van ennek közelében a budai dalárda részére föntartva, mely az ünnepélyen szintén közreműködik. Szemben az oltárral van a tisztikar 1500 személy számára készült emelvénye, míg oldalt egy 2000 hölgyet befogadó emelvény áll.

Az utca.

A király, valamint kísérete, mint azt előre megállapították, a Várból, a Lánchidon, Fürdő-Nagykorona utcákon, a Deák-téren, Károly- és Múzeum-köruton keresztül az Üllői-utra zárt kocsin hajtattak. Mindenütt zászlók lengtek a házakról s minden ablakból női fejek kándikáltak ki és kendőt lobogtattak a király felé. Az utcasarkokon nagy közönség várta az arra elhaladó királyt, aki honvéd huszár tábornoki egyenruhát viselt. Megéljeneztek, amit ő katonas köszöntéssel viszonzott. Különösen a Kálvin-téren s az Akadémia előtt tört ki a lelkesedés. A permetező eső nem birt rá senkit hogy helyét elhagyja.

Mindenütt példás rend uralkodott, ami *Pavlik* Ferenc rendőrfelügyelő érdeme. Csak egy negyed 11 órakor volt egy kissé megakadva a közlekedés. Az ezernyi kocsik torlódása okozta ezt, melyek négyesével állottak az Üllői-ut szélességében. A kocsik elvonulása pazar látvány volt.

A szebbnél-szebb diszmagyar ruhákat a tulnyomóan nagy számban lévő katonai egyenruhák váltották. Fél tíz óra felé érkeztek a Ludovika elé a nagyméltóságok és előkelőségek.

Ott voltak: Széll Kálmán miniszterelnök, Fejérváry Géza báró, Lukács László és Wlassics Gyula miniszterek, Gromon Dezső államtitkár, Szapáry Gyula gróf, Zichy Jenő gróf, valóságos belső titkos tanácsosok, Jókai Mór, Márkus József főpolgármester, Rudnay Béla főkapitány, számos országgyűlési képviselő, stb.

A fogatok torlódása közt ott volt a honvédség főparancsnokáé, *József* főhercegé is, aki fiával, *József* Ágost főherceggel ért a Ludovika elé. Ő Felsője érkezése előtt tíz perccel tünt föl *Frigyes* főherceg kocsija, ki szintén honvéd-huszár tábornoki egyenruhát viselt.

meg Pasa, — szeretném tudni, mit adott maga nekem?

— Mit adtam? . . . bolondság! — szólt Kolpakov fejét rázva. — Megalázta magát te előttem és sirt. nem elég? . . .

— Kérem önt — miféle ajándékokkal halmozott tul engem?

— Istenem, ő, a tiszta, a nemes. a büszke . . . még térdre is akart borulni . . . ez előtt a személy előtt! Es én ezt túrtam, én ezt megengedtem.

Fejéhez kapott és nehezen sóhajtott. — Nem, ezt sohasem fogom magamnak megbocsátani! Soha! Menj tőlem te . . . aljas! — kiáltott rá Pasára, félrelökte az egész testében remegő leányt. — Térdre akart borulni . . . és ki előtt? Te előtted? Édes istenem!

Gyorsan felöltözött és anélkül, hogy Pasára csak ránézett volna, kikerülve a leányt elment.

Pasa a kerevetre dobta magát és keservesen sirt. Kezdte már sajnálni ékszereit, melyeket az első felhevülésben odadobott, és általában egész magaviselésével nem volt megelégedve. Aztán hirtelen eszébe jutott, hogy egyszer három évvel ezelőtt egy kereskedő minden ok nélkül megverte és még hangosabban kezdett sírni.

A biztosítás kiterjed minden oly balesetre, amely akár otthon, akár utközben, kocsin, hajón, vasuton, hadgyakorlaton történik és halált, vagy rokkantságot okoz.

A király érkezését trombita és dobszó jelezte, akit ünnepies csendben várt a fogadására megjelent közönség.

A Ludovika előtt.

A Ludovika előtt óriási közönség várta a királyt. A közönség tömött sorait kordon zárta el a szabad térségtől s a rend fentartására a katonaság és rendőrség ügyeit.

A homlokter bejáratául hatalmas diadal- kapu szolgált, melyet ez alkalomra készítettek. Tetejében Hungária szobra áll, homlokzatán pedig ez olvasható:

— Istennel, királyért és hazáért.

A kerti kapu fölött hármasszobor van. A következő alak Mária Ludovika királyné, aki kezében tartja az intézet alapító oklevelét, jobbján József nádor, balján Buttler János gróf, az akadémia bőkezű mecénása látható. A kerti kapu homlokzatára Ludovika királyné következő mondása került: „Hirdesse a nemzethez való vonzalmunknak emlékezetét.” A kaputól jobbra és balra a falat Magyarország összes vármegyéinek cimere borítja.

Itt várták a királyt Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter, Krieghammer báró közös hadügyminiszter, Beck vezérkari főnök, Bolla altábornagy honvédségi adlátus, Gromon honvédelmi államtitkár, Csesznak Benő tábornok, Horváth Dénes vezérkari őrnagy, Nyiri Sándor vezérkari ezredes, az Akadémia parancsnoka. Továbbá mindezek kíséretében lévő személyzet.

Jelentkezés.

Ő Felsége megérkezése után sorban jelentkeztek: József főherceg a honvédség főparancsnoka, Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter és Nyiri Sándor az Akadémia parancsnoka. Majd a kivonult csapatokat szemlélte meg s a királyi sátorba vonult.

A zászló a legnehezebb fehér selyemből készült, nemzetiszínű csipkével van szegélyezve és egyik oldalán a magyar állami címert, a másik oldalán a királynak koronaékes monogramját tünteti fel.

A zászlóanyát Mária Augusztia főhercegnő, József Ágost főherceg feleségét, aki Gizella főhercegnő leánya, lelkesen megjelente az utca. Ő nyájas mosolyal és udvarias meghajlással köszönte meg a közönség óvációt.

Az ünnepély kezdete.

Az ünnepség első része tábori mise volt, melyet Hornig Károly veszprémi püspök szolgáltattott.

A mise után Augusztia Mária királyi hercegnő zászlóánya következő szavak kíséretében illesztette a szalagot a zászlóra:

„Szívem sugallatát követtem, a midőn mint zászlóanya forrón, szeretettel királyunk kegyelméből és a magyar honvédség iránt táplált rokonszenvem és szeretetem által indítatva Felső Urunk legmagasabb bizalmának zálogára: e zászlóra szalagot illesztettem.

Kövessék hiven szent hivatásukat. — Kövessék e jeligt: „Istennel Királyért és Hazáért!” Kövessék ezt szívük utolsó dobzanásáig, utolsó csepp véréüket is legyenek készek érte föláldozni.”

Ezután Hornig püspök lépett az emelvényre és a következő beszédet mondotta:

Császári és ap. Királyi Felség!

Legkegyelmesebb Uram!

„A zászló a honvédnek szentsége és dicső záloga azon bizalomnak, melyet a király és haza harcosainak vitézségébe helyez; — legválságosabb pillanatokban ez a sora-

kozásnak és egyesülésnek jelvénye, mely alatt győzni, vagy halni kell. . . .”

Igy a szolgálati szabályzat.

Azon rendkívüli és fényes kitüntetésben részesültem, hogy a legfőbb Hadur és apostoli Királyunk Ő Felsége előtt megáldhattam azt a zászlót, melyre ezen intézet növendékei jövőre a fölavató esküt teendik le; — azt, melylyel a magyar honvédek nemes hivatásával járó köteleességek lelkiismeretes betartását ünnepélyesen fogadják, azaz fogadják, hogy a köteleességérzet, becsületesség és nemes becsvágy lesznek ama vezérszabályok, melyeket követve, élteket és véreket föltétlen hűséges engedelmséggel a királynak és a hazának rendelkezésére bocsátják.

Az esküt imígy szóval elmondani könnyű, Uraim! — de átérezni s egész egy emberöltőn át férfias következetességgel, bármilyen körülmények közt ehhez szabni eljárásomat, az nehéz feladat lehet; — de mert nehéz, azért nemes és nemesítő; azért oly feladat ez, melynek teljesítésére egész férfiú kell, olyan, minőt a jó, derék, vitéz katona alatt értünk.

S mert ezt értjük alatta: erkölcsös és vallásos — mindig a Szolgálati Szabályzat fonálán haladok, Uraim — erkölcsös, feddhetlen életű s a vallást tisztelő, hű és kötelelességtudó, vitéz és megbízható férfiút; ezért szeretjük a katonát, megbecsüljük, de hálásak is vagyunk iránta; mert tudjuk, hogy ő kifelé nekünk paizsunk és kardunk, az országon belül pedig a trónnak és a törvényes rendnek támasza.

S ezért meg is adunk neki szívesen minden tiszteletet s nem helyesljük annak eljárását, a ki a katonát becsületbeli kérdés dolgában kényes kényszerhelyzetbe hozza; mert a katona nem tűrhet egyenruháján fölött; bár tudja, hogy a tapitát és a férfiasan büszke önbiztosságból származó komoly és nyugodt magatartás nem esik a bátorság rovására, sőt annak nem ritkán a legmagasabb foka!

Nem új dolgokat mondtam, Önök előtt ismeretleneket, fiatal Uraim, — hisz tudják honnan merítettem rövidke beszédem legnagyobb részét; — azért valahányszor a fegyverdiszben tündöklő sorok fölött hadi seregünk ősi dicsőségének a jelvényére, a zászlóra tekintenek, emlékezzenek meg ez igénytelen szavakról, melyekkel hivatásuk nemes és dicső voltát kívántam néhány vonással jelezni.

Ily érzületekkel lépjenek ki tehát majd Önök, kik ő felsége, legkegyelmesebb Urunk által oly feledhetlenül diszessé tett ezen ünnepélynek szemtanui lehettek — lépjenek ki az életbe s kövessék Önöket az intézet derék növendékeinek hosszú sora, kísérve a Felső Hadur kegye által, melyre mindenkor méltóknak lenni éltük egyedüli célja. Legyenek bátrak, vitézek, hősök az ellenség előtt, lovagiasak és nemesen büszkék mindig; — dagaszsa mellökét a nemes becsvágy, s minden hazafias férfi erény; — szóval legyenek — s ezzel mindent mondtam s erre áldja meg Önöket a mindenható Isten — legyenek Ő Felsége a Császár, az apostoli Királynak magyar katonái, — hű, vitéz, magyar harcosai! — Mondám.

A beszédet a szegbeverés ceremonijája követte, mely alatt a budai dalárda énekelte Vághó Ignác honvédszázados ez alkalomra irt ünnepi dalát, melyhez Szabados Béla írta a zenét.

Erre a szegbeverés szertartása vette kezdetét, melynek következő sorrendje volt:

Hornig három szeget vert be „Isten dicsőségére“, egyet-egyet a király, Augusztia Mária főhercegnő, mint zászlóanya, Klotild főhercegnő. Ottó, József Ferdinánd, Frigyes József, József Ágost főhercegek, Lichtenstein herceg tábornagy, Széll Kálmán, Krieghammer, Beck, Paar, Bolfras, Fejérváry, Széchenyi Gyula, Lukács, Wlassics, Darányi, Hegedüs, Cheb, Apponyi Lajos udvarnagy, Csáky Albin a főren-

diház elnöke, Percel Dezső, a főrendiház elnöke, Windischgrätz herceg osztrák testőrkapitány, Pálffy András, a magyar testőrség kapitánya, Orcy országbíró, Khuen-Héderváry gróf horvát bán, Szapáry Gyula gróf, Bánffy Dezső báró, Bánffy György, Andrássy Aladár, Festetics Tasziló, Radvánszky báró és Széchenyi gróf koronaőrök, Lobkowitz hadtestparancsnok, Gromon Dezső államtitkár, Bolla, Klobucsár és Csesznák tábornokok, Márkus főpolgármester, a megjelent ezredek és végül az akadémia egy első és egy negyedik osztály növendéke.

A szegbeverés után Nyiri Sándor ezredes, a Ludovika parancsnoka, kezébe vette és lobogtatta a zászlót és a következő beszédet mondotta:

Ludovika Akadémia növendékei!

Kegyelettől áthatva, dobogó szívvel emelem magasra e szent jelvényt, felséges Királyunk és Hadurunk kegyelméből e pillanattól kezdve akadémiánk palládiumát. Tekintsetek rá szent áhitattal, véssétek szívetek mélyébe a felséges főhercegasszony választotta jelmondatot: vérrel pecsétlendő hitvallástokul.

Szeplőtlen fenségében nyujtom felétek e zászlót; a király adományozta, felséges unokája, a zászlóanya fölékesítette, az egyház megszentelte: diadalra juttatni a ti föladataotok. Ezt parancsolja a király, várja a haza, követeli a becsület. A föladat nehéz, ám férfihez méltó s ti e magasztos hivatásra önként vállalkoztatok. Hogy megoldható s bére dicsőség, példa rá a Mária-Terézia alapította testvérintézet, a bécsujhelyi császári és királyi Terézia-Akadémia, mely ugyancsak véreitekből képzett tiszteket, a kik magasfokra emelkedve, úgy békében teljesített kiváló szolgálataikkal, mint a harcok véráztatta mezőin heves tusáktan adván próbáit hűségüknek és vitézségüknek, emelték az intézet híret és nevét, s rótták le az alapító iránt kötelees hálájukat.

Benneteket ért az a szerencse, hogy a Gondviselés kedvezéséből első növendékei lehettek ez akadémiának, hogy ti fogadhatjátok közvetlenül a fölönt király kezéből szeretetének e szent zálogát, hogy a ti szívetek hurjait hozták elsőnek rezgésbe ama buzdító igék, a mik felséges asszonyunk ajkairól e magasztos ünnepen elhangzottak, de rátok háramlik ennél fogva a köteleesség is, hogy a mai nap emléket az utódok számára szívetekben teljes ragyogásában drága örökül megőrzitek, hogy ama lángot, mit kebleteken ma a felséges asszony fenkölt szavai gyújtottak, az intézet szentelt csarnoka számára öröktüzzel ápoljátok, s hogy megvessétek alapját ama szent hagyománynak, mely majd az intézetet magasztos céljaihoz közelebb segíti.

Ezért, mielőtt még ifjai karotokra bizám e drága ereklyét, fölhivlak benneteket, hogy e magasztos ünnepen felséges királyunk, a dicső uralkodóház és intézetünk sorsa iránt érdeklődő hazánk nagyjainak jelenlétében tegyünk szent fogadást, hogy hivatásunkat rendületlenül teljesítjük, hogy felséges királyunk bizodalma mindig érdemekek maradunk, hogy a katonai tudományokat és erényeket ápolva, a királyhűségnek és lángoló hazaszeretetek apostolai leszünk, hogy Istennel, királyunkért és hazánkért élünk és halunk.

És most ő császári és apostoli királyi felsége nevében átadom nektek a szent palládiumot. Kalauzoljon benneteket a hadak utjain, varázsolja lelki szemeitek elé a honfiterények és hősi föláldozás ragyogó példaképeit, vezessen el benneteket a hazaszeretet vérrel szentelt oltáraihoz, fesse elétek a „Moriamur!“ felséges jelenetét, tanítson és buzdítson benneteket rendületlen királyhűségre és honszerelemre.

Lelketek tükrén szívetekbe pillantván, látom, hogy ott már imádsággá vált minden dobbanás. Nyissátok meg a templom ajtóit

szálljon világgá a zsolozsma, törje át a menyég kárpitját, jusson el a magyarok Istenéhez, aki hön szeretett királyunkat, első Ferenc József ő felségét igen soká éltesse,

Eljen ő felsége, a király!
Eljen! Eljen! Eljen!

A beszéd után a csapatok tisztelegtek a zásztó előtt. József főherceg intézett végül néhány buzdító szót a növendékekhez, mire az ünnepély véget ért.

Két óraker a Ludovika vivótermében és kertjében diszebed volt.

Nyíry ezredes beszéde után a honvédség tisztelgése következett. József főherceg a király elé lépve a következő beszédet mondta:

„Császári és apostoli királyi Felség! Azon magasztos atyai gondolkodásának, melylyel Felséged mindenkor hű katonáit tularasztja, újabb jelét látjuk ma, midőn Felsége a magyar királyi Ludovika-akadémia élére szent jelvényül e zászlót tűzött. E zászló alá se-reglenek ezentul azon fiatalok, akik hivatva vannak a magyar királyi honvédség tisztikarát kiegészíteni. Felséges urunk! Ezen jelvény, minékünk tiszteknek, hű szolgálóinak is szól, kik — engedje meg Felséged, hogy az Igazi kifejezést használjam — tántoríthatlan hűséggel és gyermek szeretettel rajongva ragaszkodunk Felséged személyéhez és fohászunk a mindenható Istenhez: tartsa meg nekünk drága Felséges urunkat az emberi kor legvégső határáig.“

A király a főherceg beszédére meghatva a következő krszakban válaszolt:

„Teljes meglepéssel állandóan tudatában voltam azon érzelmeknek, melyekben honvédségem érdemdu főparancsnoka az imént kifejezést adott. Szívélyes köszönet és kiváló öröm tölt el, hogy ma egy magasztos ünnep alkalmából önök körülöttem összegyűlve láthatom, ugy a reményteljes, magát hadiszolgálatnak szentelő ifjúságot, mint amber tapasztalt férfiakat, kik tanítva, képezve, vezetve működnek komoly nemes hivatásukban. Biztos vagyok abban, hogy önök közül senki sem fog lankadni amaz odaadó, minden katonai erényt felölelő kötelesség teljesítésében, mely önököt becsület és dicsőség útján vezérli. A Mindenható áldja meg közös törekvésünket a haza javára.“

Feledhetetlen jelenet következett ezután. A tábornokok, főtisztek és az összes jelen voltak csakót, krlapot lengetve éltették a királyt, akit a jelenet nagyon megindított. Végül diszmenettel az ünnep véget ért.

Az estély.

A fényes ünnepségeknek méltó befejezése volt a táncestély, a melyet a Ludovika tánctermében rendeztek. A villanyos lámpák ezrei vakító fényt árasztottak az épület egész környékére. Pontban 9 óraker érkezett meg ő Felsége s egyenest az első emeleti táncterembe ment fel, karján *Augusta* főhercegnővel, a főhercegektől, miniszterektől és tábornokoktól követve. A mint a király belépett, a katonazenekar rázendített a néphymnusra, ennek elhangzása után a király kiadta a parancsot, hogy a növendékek az oldalgyerekeiket letegyék s a tánchoz kezdjenek. Ez meg is történt s a felség láthatólag gyönyörködve nézte a keringő párokat. Egy órai időzés után a király a jelen voltak lelkes éljenzése között távozott, a tánc azonban kitünő hangula'ban folyt tovább.

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Csütörtök: A bor, színmű.
Péntek: San-Toy, operette.
Szombat: San-Toy, operette.

* **New-York szépe.** *Cleo de Merode* kisaszszony ma másodszer táncolt az Aradi közönség előtt, a New-York szépe keretében. Ma is elég tapsot aratott, bár egyáltalában nem ejtette extázisba a közönséget. Megegett bizony, hogy a többi szereplőket olykor zajosabban tapsolták mint a vendégballerinát. A fölemelt helyárak dacára nagy közönség gyűlt a nyári színházba. *Felhő* Rózsi ma is sok elevenséggel játszott; tisztelői egy virágokkal földiszított ernyőt nyújtottak fel neki a színpadra. *Szadait* sikerült alakításaiért nem egyszer hívták a lámpák elé. A zenekar a tegnapi csorbát a mai előadáson kiköszörülte.

* **San-Toy** A három felvonásos kínai daljátékban Sidney *Tones*-nak sok szép jellemzetes és fülbemászó dallama van. A zongorakvintet révén több már kedves ismerőse a közönség egy részének a nagy tömegben a pénteki bemutató előadás után válnak majd népszerűekké. Az előadás, melyet *Polgár* Sándor rendez, olyannak ígérkezik, a legnépszerűbbel angol, hogy zeneszerző munkája maradandó sik fog érvényesülni. A nyári színház színpadán naponkint órák hosszat folynak belőle a próbák, melyeken kívül *Sigmund* Ferri balletmester külön is foglalkoztatja a karszemélyzetet és a magánszereplőket. Ezek közül a címszerepben *Felhő* Rózsi pályázik újabb sikerért. A másik igen hálás szerepet, melyet a Népszínházban *Fedák* játszott, míg Haltonnal való összeszólalkozása miatt Kápolnai Irénnek nem adta át *Tomsányi* Russi fogja énekelni, játszani és táncolni. Mint minden nagy operett, ez is nagy személyzetű, foglalkoztatva van tehát az egész színtársulat. A komikum képviselői *Polgár* Sándor, *Szadai* Ferenc, *Tolnainé*. Nagyobb szerepük van *Mányai* Aranka, *Arkosi* Vilmos *Cakó* Vilmos, *Szabó* László, *Nemes* Sándornak. *Sigmund* és *Hegyi* Kornél, ki a darabban különben is táncosnőként szerepel, külön is fognak táncolni. A pénteki bemutató előadásra a jegyek a rendes nyári helyárak mellett már ma válthatók meg a téli színház pénztáránál délelőtt 9—12-ig, délután 3—5-ig.

* **Krecsányi igazgató és Barnumék.** Kissé különös, de nem éppen hihetetlen dologról tudósít bennünket szegedi tudósítónk. Mikor ugyanis Barnumék elárasztották Szegedet riktó plakátjaikkal, *Krecsányi* színgazgató fűhöz-fához szaladgált, hogy elterelje a gyorsan mozgó cirkusz csapatot az alföldi metropolisztól. Felment a polgármesterhez is, a ki azt ajánlotta neki, hogy mivel a közgyűlés határozatát már meg nem másíthatja, legjobb lesz, ha *Krecsányi* táviratilag a belügyminiszter útján tiltatja el *Barnumékat* Szegedtől. A cirkusz egy megbízottja is Szegeden járt éppen akkor és megtudva, hogy *Krecsányi* mit tervez, elment hozzá alkudozni.

— Mi lesz az ön kára, ha mi itt két napig játszunk? — kérdezte a *Barnum* embere.

— Ezeröttszáz forint, — válaszolt kerekén *Krecsányi*.

A *Barnum* embere erre egy check-könyvet vett elő és azt írta rá, hogy az előadás napján ezeröttszáz forint fizetendő *Krecsányi* Ignác urnak.

Mégis csak élelmesebb a szegedi direktor, mint a mienk.

* **Beregi Oszkár a német színpadon.** Fényes ajánlatot kapott e napokban két magyar művész erő, hogy tehetségét a német muzsa szolgálatában érvényesítse. *Strakosch*, az ismert játkmester, *Bukovicsnak*, a bécsi Volksteater

igazgatójának megbízásából lerándult Budapestre, hogy megnézzze *Beregi* Oszkárt és *B. Lenkei* Hedviget egy-egy szerepben. Beregit ki az aradi színpadon többször felépett, már Pozsonyban látta *Strakosch* és hallotta tőle magántársaságban *Hamlet* néhány jelenetét, melyeket a fiatal művész németül játszott. *B. Lenkei* Hedviget az *Ocskay* brigadérosban látta a játkmester, mint *Dili* cigányleányt; a művész azonkívül néhány német költeményt szavalt el. Mindketten annyira megnyerték *Strakosch* tetszését, hogy ez *Bukovics* nevében hat évi szerződéssel künálta meg őket.

* **Komjáthy János színgazgató** a napokban fejezi be a debreceni színevadot. Szerdán, május 8-án az operette személyzet a Viceadmirális-ban, csütörtökön, május 9-én a drámai személyzet a Bagdadi hercegnőben bucsuzik a debreceni közönségtől. A színtársulat *Nyiregyházán*, hol nagy bérettel s élénk érdeklődéssel várják, e hó 9-én kezdi meg az előadásait.

* **Ocskay brigadéros mint zöld ördög.** Csak hiába rehabilitálták a *Hercegh* Ferenc kurucdarabját. Akadnak még mindig csökönyös emberek, a kiket nem tudnak elkápráztatni a tárogató, meg a kurucnóták, meg a hazafias frázisok s keményen vitatják, hogy a „nyomorult“ *Ocskay* brigadéros hiéna módra bolygatja meg a nagy Rákóci sírját, sőt, hogy hű szövetségese a *Coralie* és társának. Így pertraktálja legalább az *Ocskay* brigadérost egyik debreceni ujság vezércikke abból az alkalomból, hogy onnan most *Komjáthy* társálata induló félben van. Ebben a cikkben fordul elő többek közt az alábbi érdekes passzus:

Hát az ifjuság, mely a *Fedák* Sárka kisasszony kocsiájából tombolva fogta ki a lovakat, hamba állván a nemes fiatalság, hol rejtőzött, midőn Rákócy emlékét gyalázó *Ocskay* brigadérost kellett volna a becsületes színpadról a sülyesztőbe lekergetni?

Ezeket a sorokat olvasva, felkiálthatunk mi is a tisztelendő vikáriussal: „*Ocskay* brigadéros, ennyire jutottál?“ *Ocskay* brigadérost sokat szidták, sokat meghurcolták és mindennek betetőzése fejében most még azt is megéri, hogy lekergetik a sülyesztőbe! Mintha bizony nem is brigadéros, hanem — *zöld ördög* volna. *Ocskay* brigadéros, ennyire jutottál.

Színház a közgyűlésen.

(Két kérvény és egy interpelláció.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 8.

A mai, alig egy óras városi közgyűlésnek három színházi ügy képezte a legérdekesebb pontját. Ami ezeken tul történt, az ugy szólván, csak a szakelőadók sablonos jelentéséből állott s így a városatyáknak elég idejük maradt arra, hogy *Polgár* Gézának a teremben most felállított királyné-képét tanulmányozzák.

Ez a három színházi-ügy hozott egy kis élénkséget a közgyűlés szürke menetébe. Az első *Nemess* Zsiga dr. interpellációja volt, a másik kettő pedig a nyári színház bérösszegét illeti.

(A felemelt helyárak.)

Mindjárt az ülés megnyitása után *Nemess* Zsiga dr. jelentkezett szólásra, hogy a napi rend előtt meginterpellálja a polgármestert, mint a színiügyi-bizottság másodelnökét, a *Cleo de Merode* vendégfellépte alkalmából hirdett színházi helyárakra vonatkozólag. Két színlapot mutat fel, melyek közt a helyárakban lényeges különbség van, pedig tudomása szerint, a színiügyi bizottság mostanában nem tartott ülést, annál kevésbé adott engedélyt arra, hogy a

nyári színház helyárait megváltoztathassa az igazgató.

A szinlapok tanúsága szerint hétfőn még 8 korona volt egy páholy ára, másnap pedig, mikor a párisi táncosnő lépett fel, már 12 korona. A szinügyi-bizottság nem engedte meg Leszkaynak — ugymond az interpelláló — hogy *Pálmai* Ilka vendégfellépteire a helyárat emelje, s úgy látszik, ebből okult az igazgató, mert most már nem is ad be kérelmet a szinügyi bizottsághoz, hanem megteszi önkényét azt, amit jónak lát. Éppen ezért szólal fel. A szinügyi-bizottságot nyilvánvalóan semmi gáncs nem érheti, mert mit sem tudott az önkényes árfelemelésekről s ha tudott volna, bizonyára tiltakozott volna ellene. A nyári színházban az igazgatóval kötött szerződés értelmében magasabb helyárat nem kérhetők, mint a téli színházban s Leszkay most mégis magasabbra szabta azokat. A téli színházban a legdrágább ülőhely, vagyis a nagy páholy 12 korona, kedden pedig a szinkörbéli kis páholyokért szedett az igazgató 14 koronát, holott azok minimális ára 9 korona. Ily körülmények közt a nélkül, hogy a szinügyi-bizottság rovására tenné szövé a történeteket, a következő interpellációt intézi a polgármesterhez:

1. Van-e tudomása a polgármester urnak arról, hogy a város tulajdonát képező nyári színházban *Cleo de Merode* vendégszereplése alkalmával a helyárat felemeltették?

2. Ha igen, a szinügyi-bizottság hozzájárulásával történt-e ez?

Salac Gyula kir. tanácsos, polgármester, az interpellációra felelve kijelenti, hogy neki is már csak a szinlapok kifüggesztése után, tegnap jutott tudomására, hogy az igazgató magasabb helyárat szed, mint azt a szerződés megengedi. Rögtön intézkedett, hogy ez betiltassék, egyidejűleg pedig felszólította az igazgatót, hogy *három nap alatt igazolja magát, mily alapon emelte fel a helyárat?* (Helyeslés.) Ha Leszkay nyilatkozik, a szinügyi bizottság megteszi majd a szükségesnek látszó intézkedéseket és ha nem nyilatkozik, megteszi akkor is. (Általános helyeslés.) Kéri válaszát tudomásul venni.

A közgyűlés a választ egyhangulag tudomásul vette.

(A hátralékos bérösszeg.)

Sokkal nagyobb zajt keltett a közgyűlés sorrendjének 14-ik pontja, a mely szintén a nyári szinkörrel van kapcsolatban.

A legutóbbi szinügyi bizottsági ülés alkalmával szó szerint közöltük az országos szinészegyesület előterjesztését, mely arra vonatkozik, hogy a város engedje el *Leszkay* Andrásnak azt a bérösszeget, melylyel a nyári színházért tartozik. Az előterjesztés, melyet a mai közgyűlésen *Variassy* Lajos tanácsnok olvasott fel, hivatkozik Arad áldozatkészségére, melylyel a városban lehetővé tette a szinészet állandósítását. Viszont hivatkozik arra, hogy az igazgató is nagy áldozatokat hoz s csak így teheti meg, hogy az állandó színházat fenntarthatja, mert a téli szezonban semmiféle segélyt nem kap. Erre az évrre támaszkodva kéri az egyesület a *hátralékos bérösszeg elengedését*.

Percekig tartó zaj tört ki a kérelem felolvasása után.

— Nem engedjük el! — hangzott minden oldalról.

— Nem szabad elengedni... Halljuk, mit mond a tanács!

A tanács véleménye a következő: Tekintve, hogy a nyári szinkör évi bére 6000 koronával a város költségvetésébe is felvétellett s tekintve azt, hogy a város közönsége a szinészet állandósításának eleget tett azzal, a mi-

kor nagy költségen a nyári szinkört felépítette: javasolja a tanács, hogy a kérelmet utasítsa el a közgyűlés.

— Helyes! Elfogadjuk! — nyilatkoztak meg egyhangulag a városatyák.

Igy a kérelmet egyhangulag elutasították.

(Minden előadás után.)

A harmadik kérelmével már több szerencséje volt az igazgatónak. Azt kérte a közgyűléstől, engedje meg, hogy a nyári színház 6000 koronás évi bérösszegét előadásonként 40 koronával törleszthesse. A nyári szezon 150 előadása után a bérösszeg éppen kikerül.

A tanács azt javasolja, engedje meg a közgyűlés, hogy az igazgató a bérleti szerződés ellenére minden előadás után 40 koronát fizessen, de oly formában, hogy minden nap pontosan beszállítsa a városi közpénztárba a 40 koronát. A menyiben ezt pontosan be nem tartaná, az engedmény már az első esetben érvényét veszti, ha pedig a nyáron 150 előadás nem tartatnék, a hiányzó bérleti összeg f. évi október hó 1-ig lesz megfizetendő.

A közgyűlés egyhangulag elfogadta a tanács javaslatát.

(Leszkay véleménye.)

Az *Aradi Közlöny* egyik munkatársa fölkereste ma ez ügyben *Leszkay* András szinigazgatót, aki a következő fölvilágosítást adta:

1. Az erkélyen, karzaton, állóhelyeken, egyáltalában nem volt áremelés.

2. A földszinten a téli színház árai arányában a 22 sor egy harmadát emeltette volna fel 2:40 koronára, másik 7 sort 2 koronára és a többi 8 sort 1:60 koronára. E helyett az első két sor volt 2:40 korona, négy sor 2 korona, négy sor 1:80 korona, a többi 1:50 korona. A helyek legnagyobb része tehát a téli színház rendes árainál is kisebb. Végeredményében pedig a színház sokkal kevesebbet vett be, mintha szerződéses jogával élt volna a földszinten.

3. A páholyok. Az emeleti páholyok ára 12 korona volt. Ennyi a téli színház nagy páholyainak is az ára. A nyári színház páholyai nagyok, ilyeneknek ismerte el a szinügyi bizottság is, midőn tavaly megengedte, hogy a koronás helyárat mellett egy páholy 8 korona legyen.

4. Az alsó két páholy ára 14 korona volt. Igaz, hogy ilyen áru páholy a téli színházban nincs, de mikor *Leszkay* átvette az aradi színházat, a nagy páholyok ára 7 frt volt és ő maga szállította le szerződés kötelezettség nélkül 6 forintra, mikor az erkély helyére nagy páholyokat csináltatott.

Azóta egy nagy páholy mindig 6 frt volt, de nem a szerződés értelmében, hanem *Leszkay* saját intézkedése folytán, mint ahogy az idén például megkérdezés nélkül a tavalyinál is olcsóbb árakat szabott a nyári színházban.

Ha már most jövő nyáron az első két sort megint 2 koronán árulná, nem vétene vele a szerződés ellen. Igy használta a régi 7 frtot ez egyszer a vendégjátékra való tekintettel.

Különbén is csak 8 koronával több a két napon a két földszint páholyért a bevétel, melyért *Leszkay* a szegény alapra felajánl 4 aranyat.

EGYESÜLETI ELET.

(*) *Kiskereskedők gyűlése.* Az aradi és arad-megyei közép- és kiskereskedők társulatának választmánya f. hó 9-én csütörtökön délután 2 órakor a kereskedelmi kamara helyiségében ülést tart, melyre a választmány tagjait ezennel meghívja *Weisz* Sándor elnök.

Fejérváry és a vőlegény.

— Az *Aradi Közlöny* tudósítójától. —

Budapest, május 8.

Most, hogy még ellenfeleinek is legnagyobb öröme friss egészségben érkezett vissza *Fejérváry* Géza báró honvédelmi miniszter, mindenki tud róla valami kedveset, szépet mondani. Igazán megható, hogy ez a tetőtől-talpig katona, — a ki bár mindig loyális mindenkivel szemben, mégis nyílt egyenességét és szókimondását csak hosszú idők multán tudták megbecsülni. — oly erős és tartós rokonszenvet tudott ébreszteni maga iránt.

Thaly Kálmán, a miniszternek egykor legkeményebb ellenfele volt az elsők egyike, a ki *Fejérváry* Abbáziából való visszatérése után személyesen üdvözölte. A királyi palota fogadótermében találkoztak. Ez is érdekes összelátkozás volt. A két politikai ellenlábás a királyi kegyet jött megköszönni. A kik együtt látták őket a nagy fehér-teremben, azt beszél, hogy arcuk az örömtől sugárzott.

— Kegyelmes uram! Alig várom, — mondotta állítólag a kuruc *Thaly* — hogy a küzdőtéren ismét szemtül-szembe találjuk egymást. Mert kemény leszek, hadd látom, nem vesztetél-e a régi acélos erőből?

— No, ott leszek! — felelte a miniszter! Aztán összekapaszkodunk!

A képviselőház folyosóján tegnap ismét *Fejérváry* erényeiről folyt a szó.

Itt hallottam a következő kedves történetet:

— Tudjátok, hogy *Fejérváry* milyen igaz gavallér. Mindenkor kész szivességet tenni, csak egyben nem ismer barátságot, katonai dolgokban. Mint katona szigorú, szinte kérélhetlen. De e téren is előfordulnak kivételek, a mikor nemeslelkűsége és a jó szíve felülemelkedik a katonai ridegségen. Ilyen esetet tudok róla.

— Halljuk! Halljuk!

— Egy barátomnak a fia hosszú szerelmi megpróbáltatás után vőlegény lett és a mult év tavaszára tüzte ki az esküvőt. Közvetlenül az esküvő előtt sürgős behívót kapott fegyvergyakorlatra. A mi emberünk kétségbe volt esve, mert e miatt újból el kellett volna halasztani az esküvőt, viszont arra nem számíthatott, hogy a katonai parancsnokság tekintetbe veszi családi körülményeit, mert a gyakorlatot több ízben elhalasztotta. A menyaszszony családja pedig kikötötte, hogy vagy-vagy! Ebben a nagy dilemmában hozzám fordult, segítsek rajta.

— Kedves barátom, — mondottam én, — nem segíthetek, hanem egy tanácsot adhatok. Mejen fel egyenesen *Fejérváry* miniszterhez, adja elő őszintén a dolgait és ha lehet, ő segít a baján.

A vőlegény felment a várba a miniszterhez, a ki meghallgatta a kérelmet, aztán ridegen így szólott:

— Hát persze! Igy van az! A fiatal emberek könnyedén veszik a dolgot, egyik évről a másikra halasztják kötelezettségeiket, aztán baj van. Nem segíthetek! Én nem segíthetek!

A vőlegény elszontyolodott.

— Mikorra van behiva?

— A jövő hétre!

— És mikor van az esküvő?

— A jövő héten.

— Hát én nem segíthetek! Hanem egyet megteszek. Megpróbálom ha lehet, őszre halasztatni a fegyvergyakorlatát.

A mi emberünk arca felragyogott.

— Oh! Kegyelmes Uram!

— Csak semmi beszéd. Mert ez nem tőlem függ!

Ezzel elbocsátotta.

A mi emberünk három nap múlva sürgőnyt kapott, a melyben a parancsnokság arról értesítette, hogy a fegyvergyakorlatot ezuttal elengedték neki.

Hát az történt, hogy Fejérváry saját külön levelet írt a fiu érdekében és azt expressz feladta.

Boldogabb ember sem volt a föld kerekén akkor, mint ez a szerencsés völegény.

A tékozló fiú.

(Aki kétszer az apjára lött.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, május 8.

Egy szerencsétlen, végromlásba züllött tehetséges fistalemler rémtettéről tudósít bennünket egy Kolozsvári táviratunk. A könnyelműség két áldozatáról van benne szó: az apáról és fiuról. A gazdag emberek nem törődöm-ségével nevelte fel *Benedek* Simon magyar-lapádi nagybirtokos egyetlen fiát, akit szintén Simonnak hívtak.

Eszes és fölötté tehetséges fiu volt az ifjabb *Benedek* Simon. Még fiatal suhanc korában hatalmába ejtette a ouban a járványos betegség, melyet könnyelműségnek hívnak és mely jobban pusztítja a testet, a lelket egyaránt, mint a legveszélyesebb nyavalya. Lassan-lassan oda jutott az ifju *Benedek* Simon, hogy könnyelmű tékozló szokásairól képtelen volt lemondani a legjobb akarat mellett.

Anyja már régebben elhalt és véle elvesztette az egyetlen lényt, aki még hatni tudott rá. Nagykoruvá lett és apja a folytonos unszólásra kiadta neki anyai örökségét.

Igérte ugyan a fiu, hogy jobb, munkás életre tér, hogy hivatalt vállal, hogy reggeltől estig dolgozik, takarékoskodik a pénzzel, de ezek csak ígérek maradtak.

A fiu pénzt érezvén kezében, belevetette magát az esztelen dobzódásba. Ivott, mulatott, kártyázott, míg végre elfogyott az anyai örökség is. Ez talán nem lett volna még baj, ha egy csomó kártyaadósság nem keletkezett volna utána. És ifju *Benedek* Simon „uri ember” volt, akinek ki kell fizetni az adósságát 24 óra alatt.

Elment tehát az apjához, Magyar-Lapádra, hogy pénzt kérjen tőle az adósságok kiegyenlítése. Az öreg *Benedek* tajtékzott a dühtől, mikor megtudta, hogy fia elköltötte anyai örökségét, és hogy azon kívül még adósságokat is csinált.

Eleintén szépen tudott beszélni a fiuval. Csöndesen tudára adta, hogy pénzt nem ad neki és azt szeretné, ha egyáltalában nem tenné be a lábát többé az apai házba.

De *Simon* nem tágitott. Az öreg *Benedek* ből kitört az elfojtott keserűség. Rettenetesen összeszidta a fiut, majd rárohant, hogy kidobja az ajtón. A fiu erre revolvert rántott és kétszer rálőtt az apjára, aztán elfutott a házból. Az öreg *Benedek* *Simon* most haldoklik a kolozsvári kórházban, a fiut pedig, ki megszökött, a csendőrség keresi.

HIREK.

Honvédzászló.

— A Ludoviceum ünnepére. —

Ifju leventék, nemzetem reménye,
Föl, szálljon az ének, zengjen a dal.
Áldja, dicsérje a magyarok királyát
Égbetörő himnusz szárnyaival
S hova fölhat az ének s szárnyal a dal,

Babér hulljon a király fejére.
Ezeréves harcunk bérét kiküzdte,
Korának Ó legelső vezére.

István nyitotta ezer év ajtaján
Hü nemzetünket Ő vezette át,
S hova a „Szent”-nek bölcsesége célzott:
Biztos révbe Ő vitte a hazát.
S mert a rév partját tenger ostromolja,
Sziklafallal véve körül az árt,
Honvédit állítván az őrtoronnyba,
Hazánknak immár ocean sem árt.

Nemzetünk tudta, önkára példázta:
Győzelemre a fegyver nem elég.
A haladó kor intelmén indulva,
Hadiskolaért hön óhajozék.
Am száz év előtt született az óhaj,
Valóra válni csak soká tudott:
Oh, mert az eszmét, szent akarat magvát
Apoló hit is megfoghatkozott.

Alig érinté István koronája
Ferenc Józsefnek fölönt homlokát,
„Ósi erénybe vetett bizodalom”
Adta az eszmét az életnek át.
Im, itt áll a csarnok, királyhűségnek
S harci erénynek szentelt temploma,
Hol faklyát már a haditudománnyal
Nemzeti szellem őrtüze gyújt ma.

Leng a zászló is, Hadur bizalmának
Vitézségre intő szent záloga:
Oh dicső ereklje, drága talizmán,
Esküfogadásunk hiv tanuja!
Vészben, viharban Te vezess bennünket,
Hadak utján lelkesíts a harcra,
Büszkén lobogj mindig, sohse hullj porba,
Veled esnek el a drága haza!

Vágó Ignác.

A tanító egy szobája.

Valamelyik budapesti lap hozott hirt tegnap a *mindszenti* tanítóról. A *mindszenti* állami tanító évek óta várja, hogy két szobás lakást kap, amilyen őt megilleti. És évek óta egy kis szobának keresztelt zugban kellett laknia, mert az állami iskola építését kényelmes tanítói lakással minden évben biztosra ígérték. A *mindszenti* tanító egy darabig reménykedett. Jobb szerette volna ugyan, ha az ugynevezett *természetbeni* lakás helyett megadják a nem sok *lakáspénzt*, melyért mégis csak különb lakást kapott volna, de csak reménykedett s meghuzódott nagy családjával együtt a kis zugban, nagy szerényen, mint az egy néptanítóhoz illik, ki a magyar kulturát képviseli és terjeszti fent a zord határon. Várt, várt, várt. De már nem győzött várni. A tanfelügyelője jóváhagyásával építettett a kis zughoz még egy kis zugot. Hiszen egy szobába zsufolva családjával együtt már évek óta nem volt egy kis tanulásra öt percig ideje és módja. Aztán kérte a községet, mint az iskola főntartóját, hogy térítse meg neki ez okvetlenül szükséges építkezés költségét. A község per-se hallani sem akart róla.

Bizonyosan voltak méltatlankodó hangok is:

— Haszontalan naplopó iskolamestere, még palota kéne neki.

Mert így intézik el még szép honunk sok helyén a tanító urak dolgait. A községre aztán rácsáfolt a közigazgatási bizottság, mely egyes-nesen kötelezte a tanítót az építési költség megfizetésére. Most már szegény tanító ugyan pörül járt. Ha a természetbeni lakás helyett lakáspénzt követelt volna, igen kényelmesen el-lakott volna s még tán pénze is marad. De mert évekig szerény volt, lakott évekig egy nyomorult zugban s ráadásul — ő fizet . . .

Van talán vagy tizenhét *Mindszent* község Magyarországon. Nem tudni melyikről szól a budapesti lap híre. De szóról-szóra illik minden *Mindszent* állami tanítójának az esetére. Habár az is lehet, hogy két *Mindszent*en is előfordult ugyanaz az eset. Leírtuk, hogy elmélkedjenek rajta, akiket illet. Annyi bizonyos, hogy vesztettül szép dolog minálunk még mindig néptanítónak lenni.

— Figyelmeztetjük a t. előfizetőinket, különösen a vidékieket, hogy a mennyiben hátralékos előfizetési díjakat holnapig e hó 9-ig be nem fizetnek, a kiadóhivatal kénytelen lesz a lap küldését beszüntetni.

— Személyi hírek. *Szivák* Imre és *Bessenyei* Ferenc országgyűlési képviselők a verseci főispán installációjáról visszaiövet ma Aradon tartózkodtak, a hol *Csák* Cirjek dr. minoritarendi tartományfőnök vendégei voltak.

— A perzsa sahról. *Musaffer-ed-din* perzsa sah, ki jelenleg súlyos vesebajban szenved, házi-orvosainak tanácsára lemondott az idei európai utjáról s így ez évben semmiféle európai fürdőt nem fog meglátogatni. Elmarad ezzel a német udvarnál tervezett látogatás is, a melyet már közel is elhalasztott.

— Előléptetés. *Dezso* aradi adóhivatali tisztet a pénzügyminiszter a XI-ik fizetési osztály III-ik fokozatából ugyanezen osztály II-ik fokozatába léptette elő.

— Vasuti katasztrófa. Megrendítő szerencsétlenség híret táviratozzák Triesztből. Az ottani helytartóság egyik előkelő tisztviselője, aki egy bizottsággal hivatalos vasuti bejárásán volt, hallatlan gondtalanságnak esett áldozatul: a Déli Vasutnak, amelynek vonalán hivatalos dolgát végezte, egyik vonata rászabadult és rettenetesen összeroncsolta. A boldogtalan áldozat iszonyatos kinlódás után belehalt sebeibe. A katasztrófa Miramar előtt, Grignano állomás közelében történt és isten csodája, hogy a bizottság minden tagját le nem gázolta a Déli Vasut vakon száguldo vonata. A többiek valahogy elmenekültek előle, de *Schwarz* lovag helytartósági tanácsos nem térhetett ki, a vonat magával hurcolta. Az áldozatot a trieszti kórházba vitték, nyomorékan. Négy óra hosszat kinlódott még ott, amíg szenvedéseitől megváltotta a halál.

— Képviselőválasztás Vaálon. A fehér-megyei Vaálon, melynek mandátuma tudvalevőleg *Lits* Gyula főispánná történt kinevezése miatt üresedett meg, ma folyt le a képviselőválasztás. Reggel 8 órakor vette kezdetét a szavazás. A szabadelvűpárt jelöltje *Szűts* Béla főszolgabíró volt, a függetlenségi párté *Eötvös* Bálint dr. Délben így állt a szavazatok aránya:

Szűts Béla	420
Eötvös Bálint dr.	206

Délután 4 órakor kitűzte a választási elnök a zárórát és 5 órakor hozzáfogtak a szavazatok összeolvasásához. A választás eredménye a következő:

Szűts Béla	1024
Eötvös Bálint dr.	835

szavazatot kapott, mely szerint *Szűts* Béla 189 szótöbbséggel a vaáli kerület országgyűlési képviselője lett. A választás teljes rendben folyt le.

— Gyilkosság Szemlakon. A szemlaki határban, mint tudósítónk jelenti, ma délután egy ismeretlen ember holttestére akadtak. Mellén hatalmas szurás és a testén több ütés nyoma. A halott zsebében egy járlatot és némi készpénzt találtak, ami arra enged következtetni, hogy az ismeretlen bosszu áldozata lett. Az ügyészség, a járási orvos és a vizsgálóbíró holnap mennek a helyszínre a vizsgálat meg-

ejtése végett. A csendőrség nyomozza az ismeretlen ember gyilkosát.

— **Tizezer korona tiszteletdíj.** Szeged város legújabbán egy nagy pörét nyerte meg. A város 1854 óta elhuzodó pör szerencsés kimenetele következtében egy milliót érő birtokkal lett gazdagabb. Szeged városa jogügyi bizottsága tanácskozott azon, mily alakban róhá'ná le a város háláját *Ivankovics* Sándor dr. tiszti fő ügyész szemben, kinek érdeme, hogy Szeged a pört megnyerte. Bár a bizottság több tagja meg 40.000 forint külön tiszteletdíjtől sem riadt volna vissza, egyhangulag 10.000 korona tiszteletdíjat hozott a bizottság a közgyűlésnek javaslatba.

— **Leánynevek a revolver-golyókon.** Pár hónappal ezelőtt *Lengyel Géza*, csikszeredai törvénytörési albiró egy átmulatott éjszaka után golyót röpitett szívébe és szörnyet halt. Annak idején nagyon sokféle kombinációt fűztek ehhez az öngyilkossághoz, a melynek szerencsétlen hőse többször is megkísérelte az öngyilkosságot, de abban barátai, szomszédjai megakadályozták. Beszéltek életuntságról, buskomorságról, de a valódi okát nem tudta meg senki mert az öngyilkos mitsem hagyott hátra végzetes tettének okára vonatkozólag. Nem mindennapi felfedezésre jutottak erre vonatkozólag most. — A revolverében, a melylyel *Lengyel* szörnyű tettét elkövette, még öt sértetlen töltény volt. Ezeket a töltényeket kivéve a fegyverből, konstatálták, hogy az *öngolyók mind-egyikére egy-egy leány név van bevésve.* Persze, hogy ez a felfedezés újabb találgatásokra ad alkalmat, ha bár ez irányban is hiányzik a legfontosabb tetőpont, hogy vajjon milyen név volt rávésve arra a golyóra, a mely a szerencsétlen albiró szívét furta keresztül. A golyó ugyanis áthatolt az egész testén és valahol befuródott a földbe, de azt a helyet a leggonoszabb keresés dacára sem tudták megtalálni.

— **Eljegyzés.** Ifj. *Wittmann Antal* eljegyezte *Biluska György* szép leányát, *Terez* kisasszonyt.

— **Frakkos hölgyek.** A gyűlött, lenézett, megvetett frakk, amelyet kényszerből mégis viselünk, úgy látszik megunta, hogy örökösén az ásitó unalmat, a feszességet képviselje. Szakitani akar minden áron a multjával, el akar szakadni a férfiaktól és a nők karcsu dereka körül szeretne simulni. Sőt már némi sikere is van a hölgyek körül, mert mint jelentik, Párisban a divat királynői már frakkot hordanak. Az elegáns világ találkozó helyein már megjelentek az első fecskék az első fecskéfarkkal. Hogy hozzánk mikor jut el a fecskéfarkos női divat, annak Bécs a megmondhatója. Itt még nincs ok az ijedelemre, bár a divat még a leggyorsabb lábon jut el hozzánk. Hogy a dolog „érdeméről“ is szóljunk, a nők frakkja, amit Párisban most divattá tettek, csak kevéssé különbözik a férfiak frakkjától. Többnyire tafetából készül. Idősebb nők fekete színű frakkot viselnek, a fiatalabbak a világosabb színekkel kultiválják és chinéből, pompadour-szövetből és egyéb lenge szövetfajtából készíttetik a frakkot. Magastermetűek a hosszú fecskéfarkot, alacsonyabbak a rövid frakkot viselik. Elül csipke-zsabót, vagy krepoiffon és gaze-mellénykéket hordanak és magascsattu övvel szorítják össze a derekukat. A frakkhoz fekete szövet-, vagy selyemszoknyát viselnek. Ezt a toalettet kiegészíti még valami, ami a frakkot lerántja eddigi komolyságának magaslatáról és ez a valami: a — muff. Mert a párisi hölgyek karmantyut hordanak, még nyáron is a frakkhoz. A nyári muff csipkéből, rüsből készült, idres-bodros lenge jószág.

— **Megőrült menyasszony.** Szomorú esetnek voltak szemtanúi tegnap délután *Keménd* község lakosai. Egy fiatal szép leányon akkor tört ki az örütség, a mikor örök hűséget kellett volna esküdni az oltár előtt. A szomorú esetről az alábbi tudósítást vettük: *Dékány Imre* deméndi lakos egyike a község legvagyonosabb polgárainak, leánya részére tehát csak gazdag,

vőt akart. *Dékány Julcsa* azonban nem így gondolkodott. Szíve egy vagyontalan legényhez vonzotta, a ki meg is kérte a leány kezét, de a gazdagságára büszke *Dékány Imre* hallani sem akart róla, e helyett *Szögyesi Ferenc* keméndi lakos hason nevű fia lett az apa választottja, a kihez a leánynak férjhez kellett mennie. *Dékány Julcsa* sirt ritt, hogy ne erőltessék ahoz, a kit nem szeret. Hiába volt minden, a szülők hajthatatlanok maradtak. Meg volt az eljegyzés, majd pedig az esküvő következett. A szép *Dékány Julcsának* az eljegyzés óta nem lehetett szavát venni. Elkészült minden a maga rendje szerint s vasárnapra volt kitűzve az esküvő. Délelőtt kötötték meg a polgári házasságot s vasárnap délután lett volna az egyházi áldás. A násznép nagy kísérettel vonult a templomba a menyasszonnyal. Mikor az oltár elé vezették, a menyasszonyon egyszerre kitört az örütség. Elkezdett sívalkodni, jajgatni s folyton gyilkost kiabált s örülten futkosott az oltár körül. A megrémült násznép egy ideig ámulva nézte a szerencsétlen leányt, majd mikor magukhoz tértek, lefogták és kivezették a templomból. Ezután kiragadta magát, vezetői kezéből, letépte magáról a ruhát s csak nagy nehezen tudták megfékezni s haza vitték a szülei házához, a hol a további intézkedésig őrizet alatt tartják. — A szomorú esett annyira megrendítette a leány apját, hogy szélhűdés érte.

— **Magyarok harca négerekkel.** Vehéc felsőmagyarországi község lakóit egy levél útján érkezett hír tartja lázas izgatottságban. Az életük delén lévő férfiak a községből Amerikába vándorolnak. Leggyakrabban nem a birtokvágy indítja őket a szülőföld elhagyására, hanem a mostoha körülmények, mert októbertől—márciusig munkájuk nincs. A midőn a kényszerítő körülmények hatása alatt bucsut vesznek övéiktől, azt sem tudják, mily sors vár rájuk odaát. *Onderik György* vehéci kivándoroltnál, kinek egész családja kint van már, keresztelőt ünnepeltek — így szól a hír. Vigan voltak egész nap, a társaság késő estig mulatozott. Midőn hazakészülve együttesen ki-kilakására sietett, utközben szemközt négerekkel találkoztak, kik bizonyára hasonlóképp mulatságból mentők hazafelé. A két csoport között eddig ismeretlen okból verekezés támadt, melyben több vehéci kivándorlott súlyosan s életveszélyesen megsebesült. *Marcinkó Antus* Mihálynak, — mint a levélíró mondja — szemét szurták ki, itthon felesége s menyasszonylánya szivszorongva várja a további értesítéseket. *Jakubkó* Andrászt állítólag egy kemence tűzébe dobták a négerék. *Mariancsin* Györgynek beleit hasították ki. *Lyutik* János s még többen életveszélyes sérüléseket szenvedtek. Mindegyiküknek nagyszámu családja, felesége, gyermekei, szülei siratják szerencsétlenül járt vérüket.

— **Elhunyt miniszterek.** Szófiából telegrafálják, hogy *Grekow* Demeter volt miniszterelnök és *Szlávejkov* közoktatásügyi miniszter elhunytak.

— **Az első áldozat.** Zürichből írják, hogy az ezidei turistaszezon első áldozata egy *Gnähle* Ernő nevű schorndorfi fiatal ember. *Gnähle* szombaton felmászott a hófödte *Pilatus* hegy tetejére, s azóta nyoma veszett. A nyomokból azt gyanítják, hogy a turista egy hegyszakadékba bukott. A szerencsétlen fiatal ember egyetlen támasza volt öreg özvegy anyjának.

— **Tolvajok, kik üres kasszát lopnak.** Prágából írják, hogy *Oberleitensdorfban* a vasuti állomásról, eddig még ismeretlen tettesek egy négy métermázsza nehéz kasszát loptak. A lábnyomok szerint a betörők négyen lehettek s minden jel arra mutat, hogy a helyzetet körülmenyesen ismerték, mert a betörést szombat hajnalban követték el, midőn rendszeren nagyobb összeg pénz szokott a pénztárban lenni. Egy kissé azonban póru' jártak, mert előző nap a pénztárnak az egész pénzkészletet hazavitte, s

csak 100 korona váltópénz maradt a kasszában, a miért bizony a négy mázsás terhet nem volt érdemes elcipelni.

— **Kigyuladt majolika raktár.** Könnyen nagy veszedelmet okozhatott volna Budapesten az a tűz, amely ma délelőtt tíz órakor támadt *Fischer* Emil bécsi-utca 3. szám alatti porcellán és majolika-raktárában. Tíz óra tájban *Wertner* Jakab segédnek dolga akadt az tüztől különálló raktárban. Amint benyitott, kellemetlen füstszagot érzett. Körülvizsgálta a raktárt és ekkor vette észre, hogy az egyik áruállvány ég. Rögtön értesítették a központi tűzorséget, amely hamarosan eloltotta a tüzet. A rakárban mintegy 50 ezer koronát érő porcellán edany zolt, s csak a tüzoltók gyors munkájának köszönhető, hogy a kár csak 10.000 korona. A tűz a kémény mellett támadt. Ma a kéményseprők égették a kéményt s valószínű, hogy egy kipattanó szikra gyújtotta fel a raktárt.

— **Aki megszöktette magát.** Gyönyörű szép hajadon leánya van *Stankov* Dana nagybecskereki szerb földművesnek, az alig 16 éves *Lepojka*. A fiatal leány nagyon szerelmes egyik bársonymellényes, pelyhedző bajuszu legénykébe, *Szavin* Zsivába. Minthogy rendes körülmények közt egymásé nem lehettek, elhatározták, hogy a törvényes formák mellőzésével házasságra lépnek. Így is történt. Egyik szép este a legény elszöktette a viruló hajadont a szülői fészkéből az ő saját külön fészkébe, valahol a Budzsák negyedbe. A szülők aztán panasza mentek a rendőrségre, ahonnét a leányt visszaparancsolták szüleihez. A szép *Lepojka* azonban kijelentette, hogy újra meg fog szökni, mert nem élhet az ő Zsivája nélkül. Alig volt egy napig odahaza. *Lepojka* ismét bucsut mondott a szülői háznak s most ismét az ő Zsivájával turbékol. A szülők most már nem kívánják vissza leányukat.

— **Nem sikerült öngyilkosság.** Tegnap este 10 óra tájban Budapesten az *Abonyi-utca* 19. számú üres telken egy 16—18 éves leány felakarta vágni az ereit. A kés azonban olyrossz volt, hogy a leány csak jelentéktelen sebet ejtett magán. A leányt a mentők hiszterikus görcsökben találták s így vitték a Rókus-kórházba. Még nem lehetett kihallgatni s így nem tudják ki az életunt.

— **Életunt uri asszony.** Egy uriaszony akart ma megválni az életétől a fővárosban, mert gyógyíthatatlan betegsége nagyon elkésé-ritette. Az életunt *Filip* Ferenc posta és távirda tiszt felesége, aki Eszéken született s 56 éves. Ma 9 órakor, amikor férje a hivatalába ment, *Albrecht-ut* 9. számú ház II. emeletén levő lakásán zsebkéssel a nyakán és a kezén felmetszette az ereit. A mentők az első segélynyújtása után bevitték az Erzsébet-kórházba. Allapota életveszélyes.

— **Gyakorlaton lelőtt tiszt.** Amersfoortban *Schamkes* hadnagyot egy céllövészet alatt agyonlőtték. A vizsgálat eddig még nem derítette ki, hogy szándékosság, vagy pedig véletlen baleset okozta a fiatal tiszt halálát.

— **Hűtőkocsik.** Amerikában a hus a gyümölcs és egyéb élelmiszerek nagy távolságra való szállítására mindig új meg új szerkezetű kocsikat használnak. Az eddigi szállításmód nagyon drágának bizonyult az elhasznált nagy jégmenyiség miatt. Ha ugyanis a hosszú utvonalon nincs mindenütt elég jégkészlet, messze vidékről kell a jeget hozni s így nemcsak maga a szállítási költség, hanem a jég ide-oda szállítása s az olvadás folytán kárba vesztett jégmenyiség értéke is növeli a költséget. Legújabbán a dinnyével azt a kísérletet tették, hogy berakás előtt jó lehűtik és így szorítják ki belőle a hőséget. A dinnye szállításában még megjárja ez a módszer, de hogy mennyire sikerült más terményeknél, az kérdés. Újabbán egy vasuti társaság lejező-rendszert alkalmaz, ami az egyik jégszekrényt feleslegesé teszi, s így a jég által lefoglalt területnek egyharmada felszabadul; a készüléket a kocsik forgótengelye hajtja. Amíg a kocsik áll, a lejező nem működik, de

az nem nagy baj, mert a gyors romlásnak kitett árukat szállító hűtőköcsök az állomásokon nem szoktak soká veztegelni. Utóbb vegyi uton előállított hideg által akarták helyettesíteni a jeget, de az eddigi kísérletek nem bizonyultak előnyöseknek, mivel a gépezet nagyon sok helyet foglal el; most azonban egy új találmány állítólag ezt a nehézséget is elhárítja.

— **Kifogott holttest.** Ma délelőtt 10 órakor Budapesten a Bomba-téren egy férfi holttestét fogták ki a Dunából. A holttest már régóta lehet a vízben, mert teljesen oszlásnak indult. A boncintézetbe vitték.

— **A szabott ár a vevők érdekeinek a biztosítására van,** mert a szabott ár teljesen kizárja a vevő károsítását. Eppen ezért, úgy a helybeli, mint a vidéki közönségnek szívesen ajánljuk *Porter* Vilmos koronás áruházát Aradon, az Andrássy-téren, a Központi szálloda épületében. Ezen üzlet a legszolidabb alapon lesz vezetve; tulajdonosa állandó vevőkört biztosított magának helyes üzleti elvek alkalmazása által. *Porter* Vilmos koronás áruházávalóban megérdemli azt a pártfogást, a melyben a közönség részesíti.

— **Honisch L. István** cs. és kir. főher. udvari fényképész, akadémiai tag. „Szabadság-tér 16. Domány-palota”. Legjutányosabban eszközöl felvételeket úgy a műteremben, mint házon kívül. Művészies kivitel biztosítottatik.

— **Köszönetnyilvánítás.** *Tedeschi* Viktor a néhai *Kintzig* Ferenc ravatalozóját koszorú megváltása fejében az Aradi kereskedők köre Erzsébet segély alapjára 10 koronát adományozott, melyért ezután is köszönetet mond. *Wechsler* József al-elnök.

— **Árverés a vasuton.** A m. kir. államvasutak aradi állomásán a kézbesíthetetlen és fölös szállítmányokat a hó 20-án d. e. 9 órakor fogják elárverezni.

— **x— Satntal Egger.** Dr. Egger gyógyszerésznek sikerült specifikus szere a fiatalság bántalmait ellen, mely a hasonló készítményeket teljesen kiszorítja. Két órával hatással fogza az orvosok is rendelik oly bajoknál, hol *Copaivat* vagy *Cubebát* javasolnak. Törvényesen védett „tigrisfej” védjeggyel ellátott készítmény kérendő. Egy üveg 3 korona, kapható a gyógyszerárakban. Főraktár Nádor-gyógyszertár, Bpest. Váci-körut 17.

Barnumék zsidó tigrise.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 8.

A samesz összekulönbözött a hitközséggel, azért elbocsátották az állásából. Próbalkozott szegény mindenfelé foglalkozással, de nem jutott semmihez. Végre is kiment Amerikába, hátha ott a dollárok hazájában megbecsülik. Eleintén éhezett, majd elgémberedett tagokkal eljutott egy óriási térre, ahol még egy óriásabb cirkusz állott, a Barnumé.

És itt kezdődik a samesz szerencséje a mi nek történtét most mesélte el Aradon egyik ismerősének.

— Neki támaszkodtam, ugymond egy oszlopnak, hogy el ne düljek, s úgy bámultam az emberekre, a kik a cirkuszba mentek.

Egyszerre megszólít valaki németül!

— Miért áll itt?

— Hogy miért állok itt?

— Igen.

— Hát mért ne állnék itt?

— Nem akar valami keresetet?

— Miért ne akarnék?

— Mentem utána. Egy irodába vezetett egy kopasz ur elé, aki a tulajdonosa volt a cirkusznak. A kopasz ur mindjárt előadta, hogy felfogad jó fizetéssel. Harom dollárt ad egy hétre.

— És mit kell azért csinálnom?

A kopasz nevetett.

— Nézze! Az én kiállításomnak van egy produkciója. A tigris egy ketreoben jelenik meg az oroszslánnal. A tigris most megdöglött, hát maga belebuk a tigrisbőrbe és az emberek azt fogják hinni, hogy maga a tigris.

Majd elájultam ijedtemben.

— De kérem, hátha megesz az oroszslán? — mondtam fogvacogva.

— Az oroszslán nem bántja, az szelidített oroszslán. Be van tanítva. Csak hideg vér. Arra kell vigyázni, hogy mindig szembe nézzen az oroszslánnal és morogjon.

Szörnyen megijedtem, Vak kétségbeesés vett erőt rajtam, de már nem volt időm a gondolkodásra, mert a szolgálak megragadtak s bebújtattak a tigrisbőrbe.

Már csak fél ember voltam. Nem azért, mert rám adták a tigrisbőrt, hanem a félelemtől. Két vasbotos ember bepelt a ketrebe. Én a tigrisbőrben borzasztóul remegtem. A legrémesebb gondolatok jártak a fejemben. Ha széttep az oroszslán! Mi lesz akkor? Mi lesz a feleségemmel s a két gyerekemmel? Azután eszembe jutott, hogy nincs mitől félnem, hiszen az oroszslán meg van szelidítve. De ha meg talál vadulni? Folyton imádkoztam, Egyszerre hallom, amint a közönség ordit:

— Hurrah, Hurrah!

És mellé még szembe is kellett nézmem a bestiával. De azután gondoltam: Jó az Isten, ha Dánielt megvédte az oroszslánok barlangjában, nem hagy el engemet sem.

A kényelmetlen tigrisbőrben beléptem az oroszslánketrebe. Behuntam a szemem és vártam, hogy no most — felfal a bösz oroszslán — Elmúlt egy félperc, elmúlt egy egész perc, két perc... A nagy félelmet már nem tudtam eltitkolni s önként szakadt ki keblemből az imé!

— Sema Jiszroel!...

És akkor egy olyan csoda történt, a mit sohasem fogok elfelejteni... Az oroszslán is megszólalt és folytatta, a hol én elhagytam:

— Adesem elajhenu, Adesem eched...

Az oroszslán is zsidó volt.

NAPIREND.

Május 9. Csütörtök. Róm. kath. naptár: Naz. Gergely. — Protestáns naptár: Naz. Gergely. — Görög-keleti naptár (április 26.): Vazul püspök. — A nap két 4 óra 15 perckor, nyugszik 7 óra 6 perckor. — A hold két 11 óra 47 perckor, nyugszik 8 óra 40 perckor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 756.3 milliméter, délután 2 órakor 757.5 milliméter. — Hőmérséklet reggel 7 órakor C° + 13.4, délután 2 órakor C° + 16.2. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 4, délután 2 órakor DK. 5. — Felhőzet reggel 7 órakor borult, esik, délután 2 órakor borult. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 milliméter.

Időjósítás. A központi meteorologiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Enyhe, helyenként csapadék.

Május 9. Az arad-hegyvidéki esperességhez tartozó róm. kath. lelkesek közgyűlése Buttyinban.

Május 10. Az aradi villamosági részvénytársaság közgyűlése délután 2 órakor. — Az aradi áruccsarnok részvénytársaság rendkívüli közgyűlése.

Május 12. A radnai kaszinó-egylet táncestélye. — Az aradi jókedv asztaltársaság majálisa (Csálai erdő). — Az aradi ipartestületi betegsegélyző pénztár közgyűlése délelőtt 9¹/₂ órakor. — Az aradi kaszinó-egylet közgyűlése délelőtt 11 órakor.

A KIADÓHIVATAL ÜZENETEI.

Iővő 1891. Kiadóhivatalunkban levél várja.

KOZGAZDASAG ES KOZLEKEDÉS.

— **Fizetésektelenségek.** A bécsi Creditoren-Verein a következő fizetésektelenségeket jelenti: Klein Zsigmond, *S.-A.-Ujhely*. — Mayer Mór, ruhakereskedő, *Győr*. — Blaugrud M. Ch., porcellán-kereskedő *Krakó*. — Marschalek János, Mistek. — Ferber Károly, pékmester, Nasice. Marliak Jakab, Schabat. — Majorevits Benzion, Schabat. — Friedmann Baruch Sambor. — Herceg Gyula, *Budapest*. — Fischer és Haber kereskedő cég *Szombathely*. — és Ullman és Weisz, *Székesfehérvár*.

Budapesti áru- és értéktözsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, május 8.

Déltözsde. A buzakinalat kielégítő, a vételkedv mérsékelt. Szilárdan tartott irányzat mellett 25,000 méter-mázsa került forgalomba, változatlan árákon. Egyéb gabonaszem került forgalomba. Időjárás esős.

Zárul 12 órakor:

Buza májusra	7.62—7.83
Buza októberre	7.72—7.73
Rozs októberre	6.77—6.78
Zab októberre	5.58—5.59
Tengeri májusra	5.31—5.32
Tengeri júliusra	5.40—5.41
Repcze augusztusra	13.35—13.45

Zárul 5 órakor:

Buza májusra	7.61—7.62
Buza októberre	7.72—7.73
Rozs októberre	6.78—6.79
Zab októberre	5.58—5.59
Tengeri májusra	5.33—5.34
Tengeri júliusra	5.40—5.41
Repcze augusztusra	13.40—13.50

Zárul 5 órakor: korona

Osztrák hitelrészvény	693.50
Magyar hitelrészvény	696.50
Leszámitolóbank részvény	442.—
Rima-Murányi vasmű részvény	501.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	689.25
Közuti vasut	568.—
Városi villamos vasut részvény	302.50

REGENY-CSARNOK.

Dawison bankja.

— Büntügyi regény. —

Irtá: *Trewmann József.*

Fordította: *Hevessi Jenő.*

[3]

(Folytatás.)

HARMADIK LEJEZET.

Még mielőtt a vén cseléd felelhetett volna a leánynak erre a különös kérésére, nagy robajjal kinyitá a kapu ajtaja és belépett rajta a segítségül jött rendőr.

— Mi történt itt? — kérdezte.

— Gyilkosság!... rebegte ijedten a leány.

— Gyilkosság? Hm! ugylátszik, a pénzeszekerényt is föltörték! — szóit fontoskodó arccal, mialatt körülnézett. Hogyan történt az eset, nem tudják?

A leány röviden elmondta a rendőrnek, hogy minő állapotban találta szerencsétlen apját, mire ez sietve elment, hogy bejelentse föllevölőjének a rejtelmes esetet.

Nemsokára néhány rendőr és detektív kíséretében megjelent a gyilkosság színhelyén a rendőrség egyik legügyesebb kapitánya és tüstént a tényállás földterítéséhez fogott.

Először is a holttestet nézték meg. Majd megállapították, hogy milyen természetű a seb és befőték a halott arcát egy kendővel, melyet a vén cselédleány hozott. Aztán megállapították a többi körülményeket.

A nagy pénzeszekerény tartalma összevissza volt turva, de a zárókészülék teljesen rendben volt. A kulcs kulcs? — kérdezte a rendőrtiszt.

— Igen, megismerem, ez az, amelyet boldogult édes atyám mindig magánál hordott, — felelt a leány.

— Ugy hát Palmer ur maga nyitotta ki a szekrényt, jegyezte meg a detektív.

— Igen és a gyilkos már nyitott szekrényt talált, jegyezte Palmer urat lelőtte, hozzá a kapitány.

— Sőt az is lehetséges, hogy előbb lelőték a szerencsétlen pénztárost, aztán kivették zsebéből a kulcsot és így nyitották ki a pénzeszekerényt. Elvben annál is valószínűbbnek tetszik ez előttem, mivel csak beavatott tudhatta, hogy van-e sok pénz a pénztárban, vagy nincs?

Az íróasztalt, mely a halálküzdelemben feldőlt, lábaira állították és a leesett tárgyakat újra rátették. A kis óra, mely szintén ott hevert a földön, tíz perccel fél egy után állott meg.

— Ugy látszik, hogy a meggyilkolt, mikor a lövés érte az íróasztalra fogódzott, de mikor lehanyatlott, magával rántotta azt, szalt. Az esés prccében aztán az óra megállott.

— Palmer ur valószínűleg irt, amikor rátámadtak. E szerint kell, hogy valami írásra akadjunk.

De hiába kutatták keresztül-kasul a szobát, semmiféle iratot nem találtak a közelében.

Az irodahelyiség két szobából állott. Az elsöben volt a nyitott pénzeszekerény, ahol Irma vallomása szerint dolgozni szokott Dawison és a pénztáros, míg a belső szobában

a hivatalnokok dolgoztak. Ebben a hátulsó szobában egy kisebb pénzszekrény állott, amely magántulajdona volt Palmernak. Ez azonban zárva volt.

A hátulsó szobából egy keskeny, kis ablak nyílt az udvarra, mely a házat a szomszédos épülettől elválasztotta. Az ablakot erős redők takarták el, melyek belülről záródtak s nehéz retesszel voltak ellátva.

Ez a retesz most, bizonyosan hatalmas erő-kifejtés következtében, le volt törve s a redők egyszerűen csak rá vannak támasztva az ablakra.

A szemle végeztével a kapitány a két leányhoz fordult:

— Nem hallottak valami rendkívüli neszt, vagy valami durranást?

— Mikor? — kérdezte Mária együgyű ábrázattal.

— Az utóbbi órákban.

— Nem! — felelték a leányok egyszerre.

— Zárva találták az ajtót, mikor az irodába jöttek?

— Az ajtó nyitva volt, de a kulcsot nem találtam benne! — felelte Irma csöndesen.

— Es a ház kapuja? — kérdezte az egyik detektív.

— Azt is nyitva találtam és a retesz belülről féltre volt rajta vonva, felelt a vén cselédleány.

— Mikor vette ezt észre?

— Mikor kifutottam az utcára.

— Minek ment ki maga éjjel?

— Segítségért, rendőr után káltottam, mikor észrevettük a gyilkosságot.

— Volt ma éjjel kettőjükön kívül még más is a házban?

Irma néhány pillanatig habozott.

— Nos, nem tudják?

— Holmes Dénes urnak, a bankház könyvelőjének szobája az emeleten van, közvetlenül az iroda fölött.

— De Holmes ur nincs itthon! — vágta közbe Mária.

— Honnan tudja? — kérdezte a kapitány.

— Mikor észrevettük a porasztó doigot, fölfutottam a szobájába, hogy segítségül hívjam.

— Nem tudja hol lehet Holmes ur?

— Nem. Mert a rendes időben lefeküdt s egy félórával azelőtt, Irma kisasszony segélykiáltásával fölriasztott engem, még hallottam Holmes urat a szobájában járkalni.

Miközben a megrémült Irmára tekintett, szemével jelentőségteljesen hunyorgatva folytatta:

— Nem tudom fölfogni, hova tűnt el oly hirtelen. Még a kézi táskája is hiányzik szekrényéből.

Irma az ijedtség és a megvetés egy kifejezésével tekintett a csacska vénleányra. Aztán remegve mondta:

— Csak tán nem gondolja, hogy ő . . .

A titkos rendőr fölsietett az eltűnt Holmes szobájába és fölkutatta. De nem talált semmi rendkívüli dolgot, ami megragadta volna megfeszített figyelmét.

Csak az tűnt föl neki, hogy a megvetett ágyra a takaró fölemelése nélkül feküdt reá. Ez azt a látszatot keltette benne, hogy a fiatal könyvelőnek az volt s szándéka, hogy hirtelen s igen sürgősen fölkeljen.

Ezt a nézetét közölte az irodahelyiségben várakozó kapitánnyal, mire rövid tanácskozás után elhatározták, hogy a rejtelmes esetről haladék nélkül ér esitik Dawison bankárt.

(Folytatása következik.)

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1901. évi május hó 1-től.)

ARADROL

Budapest felé indul:

Nagyváradra reggel	5.10
Gyorsvonat reggel	8.18
Személyvonat d. e.	11.20
Személysz. tv. d. u.	3.56
Gyorsvonat délután	4.21
Személyvonat este	9.35

Erdély felé:

Személyvonat reggel	6.35
Gyorsvonat délután	12.11
Soborsinig délután	2.04
Személyvonat d. u.	4.30
Radnág este	6.35
Gyorsvonat este	7.18

Temesvár felé:

Személyvonat reggel	6.20
Személyvonat d. e.	11.56
Vegyesvonat délután	5.—

Szeged felé:

Vegyesvonat reggel	7.12
Személyvonat d. u.	4.09

Brád felé:

Személyvonat reggel	6.25
Vegyesvonat d. u.	12.06
Borossebesig szv. du.	5.20

ARADRA

Budapest felől érkezik:

Személyvonat reggel	6.05
Személysz. tv. reggel	9.10
Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat este	7.11
Szv. Szolnokról este	8.50

Erdély felől:

Soborsinról reggel	6.59
Személyvonat d. e.	10.50
Radnáról délután	2.36
Gyorsvonat délután	4.06
Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat délelőtt	8.09

Temesvár felől:

Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. u.	3.44
Személyvonat éjjel	10.55

Szeged felől:

Személyvonat reggel	8.38
Vegyesvonat este	7.06

Brád felől:

Borossebesről szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. e.	11.—
Személyvonat este	6.56

IDEGENEK ARADON.

— Május 8. —

Központi Szálloda. Báró Gerlicy Ferenc birtokos Deszk. — Dr Lengyel Sándor ügyvéd Szarvas. — Dr Erling Károly ügyvéd Nagykikinda. — Dr. Turk Marcell ügyvéd Nagykikinda. — Cossel Arnold kereskedő Temesvár. — Schlésinger Jakab keres-

kedő Pozsony. — Stern Ernő kereskedő Budapest. — Fülöp Ignácz kereskedő Budapest. — Wagner Alfréd utazó Bécs. — Sorger Zsigmond utazó Bécs. — Hagen György utazó Remscheid. — Sugar Henrik gyarigazgató Orsova.

Vass Szálloda. Roth Lajos utazó Budapest. — Sim I. igazgató Budapest. — Deutsch Vilmos utazó Bécs. — Pollak Frigyes utazó Budapest. — Mayer Armin utazó Bécs. — Gros Dániel utazó Bécs. — Szalcer N. utazó Bécs. — Arányi Dániel utazó Budapest. — Boisits Adolf utazó Bécs. — Rokonetz József utazó Temesvár. — Berger Henrik utazó Bécs. — Bernauer Sándor utazó Bécs. — Pálfi József mérnök Galsa. — Ferency József utazó Budapest. — Rebner Sándor utazó Bécs. — Messinges Leó utazó Bécs. — Königstein D. utazó Bécs. — Kunz Hugó utazó Bécs. — Benedek S. utazó Bécs. — Roth Jenő utazó Budapest. — Seidner Samu birtokos Berzova. — Straus Zsigmond utazó Bécs. — Bemlöhner József utazó Bécs. — Körbl József ékszerész Budapest — Buchsbaum József utazó Gája. — Willoner Sándor utazó Budapest. — Stenchor Mór utazó Bécs.

Aradi nyári szinkör.

Csütörtökön, 1901. évi május hó 9-én:

A bor.

Falusi történet 3 felvonásban. Irta: Gárdonyi Géza.

SZEMÉLYEK:

Baracs Imre	Árkossy V.	Göre Gábor	Bács Károly.
Baracs Matyi	Rubos A.	Göre Gáborné	Tolnainé.
Baracsné	Angyal Ilka.	Durbints Pál	Polgár S.
Szunyogné	Bácsné.	Ceglédi Pál	Palóci Pál.
Szunyog Rozí	Komlósy I.	Egy fia	Garai I.
Mihály	Mezei Péter.	Kocsis	Bánáthi Ede.
Eszter	Tomcsányi R.	Kisbíró	Solyom L.

Kedvete 8 órákor.

NYILTÉR.*

ROHITSCH SAUERBRUNN Gyógyfürdő. Elismert gyógyhely gyomor-, máj- és vesebajokban, csonkbetegség, epakövek, torok- és gégehurut bántók. Prospektusokkal szolgál az igazgatóság. Déli vasútállomás: Pölschach. május 9-én kezdők számára. **GYÖNYÖRŰ NYÁRI TARTOZKODÁSI HELY.**

Arad legrégibb kerékpár és varrógép javító-műhelye.

Telefon 96.

Telefon 96.

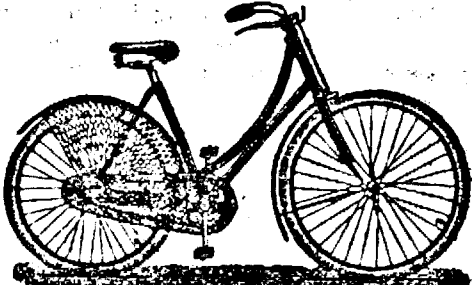
Hammer Vilmos

villany-műszerész

kerékpár és varrógép-raktára

Szabadság-tér 7.

Utí kerékpár egy évi jótállás mellett 105 forint.

Singer varrógép öt évi jótállás mellett 32 forint.

Allandó nagy raktár angol-, német- és franciaországi kerékpár és varrógépekből.

Egyedüli képviselő a hirneves

„H. W. Schladitz“ drezdai és „Peugot“ franciaországi

kerékpároknak.

Kedvező fizetési feltételek.

Legelőcsőbb bevásárlási forrás! Pontos kiszolgálás!

KEFIR TEJ:

kefir gombával erjesztett tej, mely a gyomor falán keresztül gyorsan felszívódik és ez által nagy táperővel bír. A gyomor és bélhuzamra gyakorolt enyhe izgató hatása által az étvágyat és az anyagforgalmát élénkíti. Előkelő orvosi vélemények alapján kitűnő gyógytápszernek bizonyult.

Sterilizált gyermektej

a legjobb gyermektápszer.

Nélkülözhetetlen oly anyáknak, akik gyermekeiket részben vagy egyáltalában nem táplálják. A csecsemő korának megfelelően higitva. Teljesen bacterium mentes. Az anyatejnek megfelelő alkatrészekből áll. Minden egyes étkezésre való adag légmentesen lezárt palackban sterilizálva, egyszeri táplálásra szolgál. Kezelése egyszerű s a természetes táplálással egyenértékű Prospektust, árjegyzéket, használati utasítást kívánatra bérmentve küldünk.

Dr. Singer János orvos és Rozyány György

gyógyszerész.

Sterilizált gyermektej, gyógy- és pasteurizált tej termelő intézete. Aradon, Kossuth- és Batthyányi-u. sarkán.

Gyakornokul felvétetik

egy tisztességes családból származó 15—16 éves fiu

faüzletbe.

Ajánlatok nyelvismeretek közlésével „Szorgalmas“ jelige alatt a kiadóhivatalba küldendőek. 656

Kitünő házi szappan olcsó áron eladó.

Kilónként 36 kr. métermázsája 35 forint. 654

Minta megtekinthető a kiadóhivatalban, vagy özv. **Hudetz Ferenczné** urnőnél József-főherceg-ut 21. szám alatt.

SZEPLŐ

májfolt, bíbros bőrvörösséget és mindennemű arisztizatióságot bámulatos rövid idő alatt elmulaszt a Hajós-féle

IBOLYA-CRÉME

Használata rendkívül kellemes, a bőr által azonnal teljesen fel-szívódik minek következtében az arcnak szép ifju báját kölcsönöz. Ára 1 tégelynek 50 kr.

Az Ibolya créme hatását nagyban emeli az ugyanazon szerekből készült és rendkívül kellemes illatu

Ibolya-créme szappan 4 35 kr.

Hajós-féle IBOLYA-TEJ

(Eau de Violette de Hajós.) Ezen hygienicus mosdóvíz az arc, nyak, karok és kezeknek megkapó szépséget, fehérliam és rózsá színében tündöklő varázsos színt kölcsönöz. Egy üveg 50 kr.

A képzelhető legfinomabb és leggyöngédebb alkatrészekből álló, jól tapadó és teljesen ártalmatlan powder az

IBOLYA-HÖLGYPOR

Ára 60 kr. Kapható fehér, rózsá és krém színben. Készítményeim a párisi és londoni hygienikus kiállításán, aranyérmekkel és diszoklevéllel lettek kitüntetve. — Sok hálaíratokkal elismerve!

Óvakodjunk hamisításoktól! Kapható a készítő és feltalálónál

Hajós Árpád

gyógyszertára és gyógyszerészeti laboratóriumában
ARAD, Andrassy-fér 22. szám, a megyeházzal szemben és VOJTEK és WEISZ uraknál.

FONTOS MINDENKINEK!

Kiváló hazai készítmény.

Törv. védve.

Durator

által a cipőtalp minden 3—4 hétben egyszeri bekenéssel **szőr oly tartós és vízátthatlan lesz.**

Ára 1 bádopalaczknak használati utasítással együtt **1 korona, nagyobb palaczk 2 korona.**

Postán 1 korona 30 fillér beküldése után bérmentve.

Kapható minden fűszerkereskedésben, droguériákban, cipészeknél stb. 2021

Főszétküldés: **DURATORGYÁR**

BUDAPEST, V., Lipót-körut 1b szám.

Viszontelárusítók

mindenütt kerestetnek.

GLÜCK JÓZSEF

szoba-kárpitozás és menyezetek

gipszutánzatu dombormű diszítéseinek vállalata
Aradon. Telefon 278.

A mai kor igényeinek megfelelően, az eddig gyakorolt szobafestés és mázolás munkán kívül elvállalok

szoba-kárpitozást, és a menyezetek

gipsz-utánzatu (Papier-Masche és Xylogenit-Stuck) diszítéseket is, mely célra e szakmában tökéletesen képzett munkásokat tartok, tehát munkáimért teljes felelősséget vállalhatok.

A midőn a n. é. közönség eddig irántam tanusított nagybecsű bizalmát és támogatását megköszönöm, kérem azt részemre továbbra is fentartani és becses megrendelésével kitüntetni.

Kiváló tisztelettel

GLÜCK JÓZSEF,

szobafestő és mázó

Arad, József-főherceg-ut 7. 671

Birtok eladások!

Arad közelében egy 330 holdas birtok egy tagban, elsőrendű fekete föld lakkhával, gazdasági épületekkel jutányos árban, kedvező fizetési feltételek mellett eladó. Ára 75,000 frt. A vételhez 15—20000 frt készpénz szükségeltetik.

Hunyad megyében, vasuti állomástól 15 percnyire egy 400 cat. holdas birtok, lakkhával és gazdasági épületekkel 40 ezer forintért halál eset miatt örök áron eladó. A birtok a termékeny Strick folyó mentén fekszik. Kastély 8 szobával és berendezéssel, funtas instructus 50 darab különböző marhával. Idei vetés és takarmánnyal.

Arad megyében egy 545 magy. holdas elsőrendű fekete földes birtok, egy új uri lakkház és kerttel, elegendő kőből épült cseréppel fedett gazdasági épületekkel, sertés fiadzóval 50 koczanak, 100,000 frtért örök áron eladó. A birtok egy tagban van. Kedvező fizetési feltételek. Bankteher rajta törlesztésre 40,000 frt.

Arad megyében egy 2000 magyar holdas birtok egy tagban dombo, erdős föld, melyet irtani kell, jelenleg 200 hold szántó, 200 hold kaszáló, lakkház és gazdasági épületekkel, örök áron 40 ezer forintért eladó. Megjegyzendő, hogy több mint 1000 hold szántóvá lehet átalakítani irtás által. Marad 1000 hold tölgyfaerdő 15 éves ültetvényekkel. Egy hold mindenestül együtt 20 frtba kerül örök áron.

Szolnok közelében 1000 holdas kitünő fekete földes birtok épületekkel, lakkhával ellátva, 12 évre bérbe adandó. A birtok egy tagban van, vízmentes. Ára 650 frt holdjától. Azonnal átvehető. Caution 1/2 évi hasznóbér, a bér 1/4 évenként fizetendő.

Torontálban 1000 katasztrális holdas birtok, lakkhával, épületekkel 12 évre bérbe adó. Ára adóval együtt 14 frt holdjától. Ezen birtok esetleg örök áron is kedvező feltételek mellett és olcsón eladó. Caution 1/2 évi bérlet, és a bér 1/4 évenként fizetendő

Torontálban 3300 cat. holdas birtok 1600□-lével, melyből 2600 hold szántó, a többi kaszáló és legelő, nagyszerű kastélyllyal, mely egy 20 holda park közepében van, cselédlakokkal, istállókkkal, három majossal a pusztán örök áron eladó. Nagy funtas instructus, több száz darab marhával; Ára az összesnek egy millió forint. Egy fél millió átvehető olcsó 4 1/2%-os bankpénz törlesztésre. A birtok azonnal is átvehető.

Ház eladás!

Több nagyobb új és régibb bérházak, melyek minden kiadást leszámítva 7%-ot tisztán jövedelmeznek, jutányos árban megkaphatók, továbbá vannak több kisebb lakkházak, szép nagy lakásokkal és kerttel, melyek csodás olcsó árban eladók.

Egy földszintes uri lakkház négy utcái szobával, cselédszoba, konyha éléskamra stb. pincze nagy udvar, nagy kert, zárt folyosó, száraz kapu örök áron 6500 frtért eladó. Előnyös fizetési feltételek.

Egy földszintes új ház, mely 18 évig adómentes, 7 kisebb 2 szobás lakással, egy kitünő sarok üzlethelyiséggel és minden hozzátartozóval 7000 frtért örök áron eladó. Előnyös fizetési feltételek.

Egy új emeletes ház, legújabb stílus szerinti építve, parktírozva, nagyszerű erkélyllyel, vízvezeték és csatornázással, nagy pinczével, házmester lakkal, istállóval, nagy udvarral, a város közepén a leg szebb helyen fekszik, 20,000 frtért előnyös feltételek mellett eladó.

Felhívom a t. venni szándékozókat, forduljanak egész bizalommal hozzám, a hol is nagyon előnyös vételt csinálhatnak. — Vannak több kisebb-nagyobb szőlők is lakkhával, kolnával eladásra nálam előjegyezve.

Olcsón és előnyesen csakis nálam lehet birtokot és házat venni.

Kiváló tisztelettel

597

Rosenberg Károly, ügynök.

Eötvös-utoza 12.

Alapított 1845.

Férfi-, fiu- és
gyermekruha telepe

tisztelettel ajánlja elősmert

legjobb minőségű áruit.

Nagy választék

bel- és külföldi

gyapju - szövetekből.

Mérték szerinti megrendelések BUDAPESTEN saját műhelyeimben kifogástalan kivitelben készíttetnek.

Telefon 457.

Alapított 1845.

Telefon 457.

Szabott árak!

Szabott árak!

Női ruha készitési és confectio
műterem megnyitás.

Tisztelettel értesitem a nagy-
érdemű hölgyközönséget, miszerint
Aradon, Eötvös-utca 12. számú ház-
ban, az első emeleten egy a mai
kor igényeinek megfelelő

női ruha készitési és
confectio műtermet

létesítettem a melyet 15 évi e
szakban vágó tapasztalatom után
egyedül fogok vezetni.

Midőn ezen körülményt a n. é.
hölgyközönség becses tudomására
hozom, kérem, miszerint engemet
becses pártfogásukba részesíteni
sziveskedjenek.

Tisztelettel

Erdélyi Andorné

női ruhakészitési és Confectio
műterme 668

Eötvös-utca 12. sz. I. emelet.

Ugyanott több kikép-
zett varró- és tanuló-
leány azonnal felvétetik.

Klimatikus gyógyhely.
Fürdő megnyitás.
Aradmegye gyöngye,
a menyházai
Klimatikus gyógyhely.
május hó 10-én nyílik meg.
350 méter a tenger színe felett.

Klára Könyh.

K. J. F. 999010627

Az előtű május 10-től június 20-ig, mely idő alatt lakás és teljes ellátás (Penso) naponta 3 korona. Belépés: május 10-én 12 óráig és legkorábban 12 óráig. A fűtőkészítés, a fürdő, a térdelés, a hidegvíz-nyújtás, a nap-terem, tenisz-pálya, tekopálya, fenyőpark, mesze kiterjedő Vasúti állomás. Parkban posta, távirat- és díjmentesen használható telefon-állomás. Prospektust kérésre ingyen küld a fürdőbirtoság. 671

Veszek Zálogcédulákat!!

Ékszerárnyak
Arany-, Ezüstneműk, Gyémánt és
Brilliántok a legjutányosabb árban

kaphatók:

DEUTSCH IZIDOR

órás és ékszerész-nél
ARAD, Templom-utca, Minorita-palota.

Ugyanott
tört arany, ezüst, drágakövek, bármilyen
ékszerárnyak, a legmagasabb árban meg-
vétetnek vagy új tárgyakra áteserlítettnek.

Veszek Zálogcédulákat!!

Egy 170 frtos

kerékpár,

megadóva,

70 forintért eladó.

Megtékinthető Zrinyi-utca 4/b
szám., I. emelet, 9. ajtó, a déli
órak alatt. 670

Eladó

35 Hl. 1900. évi ter-
mésű kovaszinczi

fehér bor.

Tudakozódhatni Rottár János ur-
nál, Sarkad, Határ-utca 7. szám.
— Ugyanott dugaszolt palaczkok-
ban is 30 krért literenkint kap-
ható. 643

Arad és vidéke legnagyobb kizárólagos

női felöltők

árúháza.

Dus választék

női-ruhák (Homspans) divatos szabás

30 koronától feljebb.

Selyem-blousok és Joupponok

legújabb kivitelben.

Jutányos árak! Alapított 1875. Telefon 238.

STERNA

Aradi nyorida részvénytársaság könyvnyomdája.